

Advent

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

4/2013

Dějiny Církve adventistů sedmého dne
Mýty o potravinách
Zdroj síly v manželství

PAN-EUROPEAN ADVENTIST YOUTH CONGRESS

S E R B I A

POWER of ONE

30 JULY - 04 AUGUST
NOVI SAD 2013

aycongress.org

PAN-EUROPEAN ADVENTIST YOUTH CONGRESS

S E R B I A

See you there!
Vidimo se tamo!

POWER of ONE

Novi Sad, Serbia

SPENS - The meeting place

THE POWER OF ONE

Honouring Jesus (John 17:20)
Revealing His Kingdom (John 17:21)
Transforming His World (Romans 1:16)
Equipping His People (Acts 1:7-8)
Fulfilling Destiny (Matthew 28:18-19)

For Application Forms, please, contact your Union leader. The deadline for registration is MAY 01, 2013. After this date we cannot guarantee accommodation availability.

OBSAH

Jednota v rozmanitosti	7
Zdroj síly v manželství	9
Mýty a my	13
Generace padesát plus...	15
Příloha Pathfinder	17
Příloha Impulz	25
Z domova	28
Ze světa	30
Vzpomínka – Morris Venden	31
ADRA	32
Z vašich dopisů	34

**Jaká témata vás zajímají?
O čem by se mělo v Adventu
psát více?
V čem můžeme zlepšit
časopis Advent?**

Své návrhy a připomínky
můžete zasílat na adresu:
hrdinka@adventorion.cz

Předem děkuji.
Dan Hrdinka

Internetové stránky
časopisu Advent:
<http://advent.advent-orion.cz>

Elektronické dokumenty
související s časopisem Advent:
www.advent-orion.cz/edokumenty

Advent

CÍRKEV ADVENTISTŮ VZNIKLA Z NÁBOŽENSKÉHO KVASU 19. STOLETÍ

(Tento článek je první ze série o historii církve adventistů, jež budou uveřejňovány v časopise Advent ke 150. výročí Církve adventistů sedmého dne.)

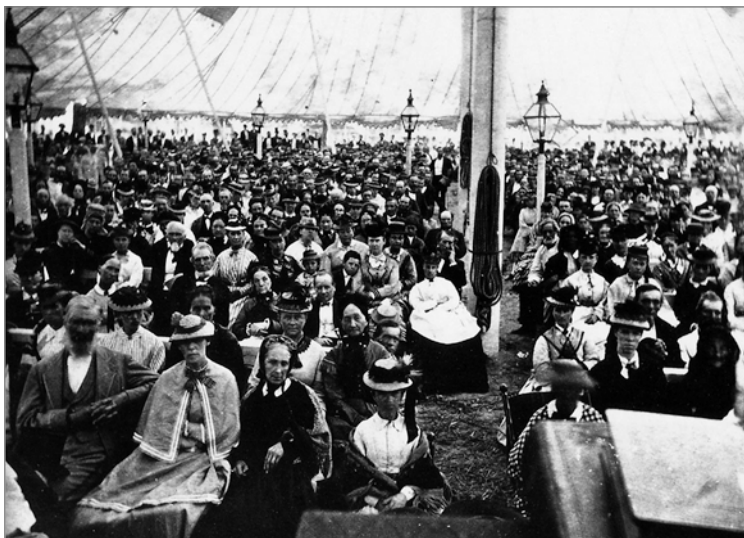
Když baptistický kazatel William Miller přišel s myšlenkou, že se Ježíš vrátí na svět 22. října 1844, mnozí Američané byli překvapeni tím, že stanovil přesné datum. Už myšlenka, že se Kristus vrátí osobně, byla sama o sobě velmi radikální.

Většina významných církví 19. století předpokládala, že druhý příchod je spíše mýtem než skutečností, více lidskou než božskou záležitostí. Náboženští představitelé v té době říkali, že metaforický „druhý příchod“ symbolizoval nástup nové generace, která bude uctívat Boha a také prosazovat sociální spravedlnost.

Milleritské přesvědčení o doslovném druhém příchodu společně s novým porozuměním prorocství, sobotě jako sedmém dnu a stavu mrtvých se však ukázalo jako klíčové. Tyto základní věroučné body se staly kotvou adventního hnutí v době náboženských proměn.

Počátkem 19. století byla severovýchodní část Spojených států živnou půdou pro náboženské oživení. Takzvané „druhé náboženské probuzení“ podnítilo hnutí shakerů, raných mormonů, předchůdců Svědků Jehovových, milleritů a celé řady jejich odnoží.

V této atmosféře millerité zažili velké zklamání, když jako skupina s velkými nadějemi – avšak marně – očekávali Kristův návrat. Potom

Raná církev adventistů vznikla v atmosféře náboženského probuzení na severovýchodě Spojených států. Důležitými mezníky „druhé náboženské probuzení“ při milleritských setkáních byla stanová shromáždění.

Mezi několik náboženských vůdců 19. století, kteří věřili v doslovný Kristův příchod, patřil i baptistický kazatel William Miller

presvědčení, že datum bylo správné, ale událost byla špatně interpretována.

To, že zvažovali tuto možnost, je vedlo k setkávání a studiu Písma. Byli odhodláni objevit skutečnou pravdu. Po nějaké době došli k závěru, že se Ježíš 22. října neměl vrátit na naši zemi, ale že započal poslední fázi své smířčí služby v nebeské svatyni.

Mladá metodistka, která se jmenovala Ellen Harmonová (později Whiteová), tomuto výkladu dodala prorockou důvěryhodnost. Její vidění z prosince 1844 o „přímé a úzké cestě“ do nebe potvrdilo, že základní proroctví se skutečně naplnilo 22. října a také zdůraznilo to, co se stalo centrálním aspektem adventistického hnutí ve vnímání Krista.

Adventistický historik David Trim vyjadřuje údiv nad schopností milleritů proměnit a přesáhnout „zjevně špatné“ původní poznání. „Adventisté se dokázali přetransformovat z apokalyptického hnutí do velmi úspěšné církve. Tito první adventisté silně vnímali povolání Ducha svatého. Zní to sice staromódně, ale jsem přesvědčen, že Bůh tuto církev nechal

mnoho milleritů opustilo řady tohoto hnutí. Ti, kteří zůstali, byli rozpolceni v chápání významu termínu druhého příchodu Ježíše Krista. Někteří tvrdili, že datum bylo úplně falešné. Další byli přesvědčeni, že se Kristus vrátil, avšak pouze v duchovním smyslu. Poslední skupina – budoucí vůdcové raných adventistů sedmého dne – byli

vzniknout právě v této době kvůli určitému účelu. Věřící prokázali palčivou touhu po biblických pravdách. A toto je udržovalo, když ostatní, kteří také patřili k milleritům, odešli buď cestou fanatismu, anebo se rozplynuli v opatrném hlavním proudu křesťanů.“

První adventní věřící vnímali „přítomnou pravdu“ dynamicky. Je skutečností, že od okamžiku, kdy skupina těch, kteří v roce 1844 světili sobotu, vyrostla do počtu zhruba 3 500 věřících, kteří oficiálně založili v roce 1863 církev adventistů, jejich věroučné porozumění neprošlo žádnými výraznými změnami. Už na počátku průkopníci, jako byl James White, velmi důrazně šířili výzvu „vyjděte z Babylona“. Toto poselství zdůrazňovalo vyjití z organizovaného náboženství a návrat k jednoduchému evangeliu.

To není až tak překvapivé – v dějinách se lidé vždy po několika generacích chtěli vrátit k základům své víry. I tento princip přispěl k tomuto duchovnímu probuzení. Co však překvapivé je, že James White došel v roce 1859 k přesvědčení,

Ellen Whiteová (vpravo) – jedna z prvních adventistek – se svojí sestrou Alžbětou (fotografie pochází z let okolo roku 1850)

že výzva k „vyjít z Babylona“ ve skutečnosti znamená opustit neorganizovanost hnutí a vytvořit organizační strukturu církve. James White argumentoval, že Babylon je odvozen od slova bábel (zmatek). Vyjít z Babylona tedy znamená opustit všechno chaotické, emocionálně vzrušující a přehnaně nábožensky horlivé a přejít do stabilnějšího, více organizovaného stavu. Původní smysl výzvy „vyjít z Babylona“ se tedy naprosto změnil.

Avšak tím, jak první adventisté začali budovat církevní struktury, neztratili svoje původní nadšení. Spíše byli schopni udržovat rovnováhu mezi radikalizmem, kterým byla prodchnuta řada náboženských hnutí v polovině 19. století, a mezi konzervatismem, který měl přijít v budoucnosti. Tuto vyváženost musí církev adventistů udržovat dodnes.

Ellen Whiteová jako jedna z adventních průkopníků o tuto rovnováhu usilovala. Její prorocký dar jí umožňoval jedinečným způsobem zklidňovat nevyhnutelné střety mezi vůdčími osobnostmi adventistických průkopníků, jako byl její manžel James, Joseph Bates, Uriah Smith, John Nevins Andrews, George Butler a další. Všichni byli silné osobnosti a byli neuvěřitelně výkonní, což bylo nezbytné k přeměně místního hnutí v globální církev.

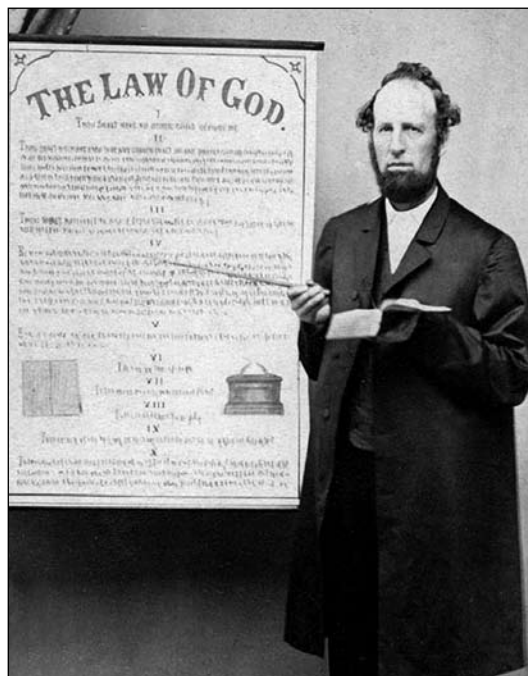
Přestože v raném adventistickém hnutí bylo určité napětí mezi klíčovými vůdci, zůstalo jednotné v době, kdy většina náboženských hnutí měla tendenci se rozštěpit, následovat charismatického vůdce nebo prostě zaniknout. Navzdory určitým pnutí se adventisté nakonec dokázali sjednotit v biblických pravdách díky modlitbám, studiu Písma a zjevení prostřednictvím prorocktví.

David Trim k tomu říká: „Tito mužové byli naprosto přesvědčeni, že Ellen Whiteová je Boží posel. Pokud řekla: ‚Bylo mi to ukázáno‘, pak to přijali, i když o tom nebyli zpočátku vnitřně přesvědčeni. Diskutovali a hovořili o věcech velmi otevřeně, byli ochotni si vzájemně odpustit a nechovali vůči sobě nepřátelství. Svou vzájemnou otevřeností nám slouží jako příklad.“

Dnešní adventisté mohou vnímat první průkopníky jako poněkud svérázné. Někteří nevěřili v Trojici nebo v osobu Ducha svatého, dokonce Krista považovali za stvořenou bytost. Mnozí světili sobotu od 18. hodiny v pátek do 18. hodiny v sobotu bez ohledu na čas západu slunce. Nevadilo jim konzumování nečistého masa. To všechno se však v následujících desetiletích změnilo.

Dnešní adventisty by však mohla silně oslovit hloubka jejich přesvědčení. V učení o sobotě, druhém příchodu, svatyni a dalších základních bodech víry adventističtí průkopníci objevili „klíč“, který odemkl všechny ostatní biblické pravdy. Byli si vědomi toho, že všechny tyto body víry přináší stejné poselství o Bohu, že určují jeden směr. Díky tomuto zaujetí pro pravdu byli první adventisté schopni obstát.

ELIZABETH LECHLEITNEROVÁ, ANN

James White, jeden z prvních zakladatelů adventizmu; významně přispěl k vyvažování mezi náboženskou horlivostí a církevní organizací

CÍRKEV MÁ SMLOUVU O VYPOŘÁDÁNÍ S ČESKOU REPUBLIKOU

Zástupci šestnácti církví a náboženských společností působících v České republice, včetně předsedy Česko-Slovenské unie Církve adventistů sedmého dne Mikuláše Pavlíka, podepsali v pátek 22. 2. na Úřadu vlády v Praze smlouvy o vypořádání České republiky a církví podle loni Parlamentem ČR přijatého zákona o majetkovém vyrovnání. Za vládu České republiky smlouvy podepsal premiér Petr Nečas. „Podpisem smluv završujeme napravení majetkových křivd, které napáchali komunisté. Počátkem devadesátých let jsme jako stát přistoupili k restitucím jako nejefektivnějšímu a nejspravedlivějšímu prvku transformace naší ekonomiky. Církve z něj tehdy byly vyňaty. Dnes jsme tento akt spravedlnosti dokončili,“ řekl premiér Petr Nečas.

„Podpisem zmluvy o majetkovom vyrovnaní sa dovŕšil zákonný proces nápravy majetkových kŕivd, ktoré spáchal komunistický režim na cirkvi adventistov,“ uvedl předseda unie církve Mikuláš Pavlík a pokračoval: „Aj keď nie je isté, či vzhľadom na nesúhlasné reakcie opozície a prípadný odmietavý verdikt Ústavného súdu ČR sa deklarovaný záväzok štátu voči cirkvám neskomplikuje, z našej strany sme urobili všetky potrebné kroky, aby cirkev adventistov požadovanú náhradu za zabavený majetok dostala. Nadviazali sme na predchádzajúce rozhodnutia cirkevných grémií, ktoré už od roku 1990 predkladali štátu legitímne reštitučné nároky. Pre

cirkev je zásadné, že kompenzácia, ku ktorej sa štát zaväzuje formou finančnej náhrady i podpory na činnosť cirkvi, neprevyšuje reálnu hodnotu zabaveného nevratného majetku, ktorá vychádza z odborného odhadu.“ O konkrétnom využití postupne uvoľňovaných prostriedkov v rámci služby cirkve rozhodne každý rok výbor Česko-Slovenskej unie.

V ustanovení v loňském roce schváleného zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi je státu uložena povinnost uzavřít s každou dotčenou církví a náboženskou společností smlouvu o vypořádání. Ta potvrzuje závazek státu vyplácet každé dotčené církvi a náboženské společnosti finanční náhradu jako další formu vypořádání majetkových křivd, které ze strany státu utrpěly v době komunistické totality. Církvi adventistů sedmého dne stát podle uvedeného zákona a smlouvy uhradí postupně, počínaje rokem 2013, během třiceti let celkem 885 milionů korun. V roce 1952 stát církvi adventistů, která vznikla v České republice na počátku 20. století, zakázal veškerou činnost a zabavil jí modlitebny, pozemky i movitý majetek v celkové hodnotě přesahující v dnešních cenách miliardu korun.

Česká republika byla poslední zemí bývalého tzv. sovětského bloku, která problematiku církevních restitucí ještě nevyřešila. Majetek církví a náboženských společností státu historicky nikdy nepatřil. Oprávněnost církevních nároků opakovaně potvrdil i Ústavní soud ČR. Restituce jsou předpokladem pro postupnou finanční odškodnu církvi a státu. Dosud platil stát na chod církvi a platy duchovních téměř 1,5 miliardy korun ročně. Církve adventistů sedmého dne, jejíž provoz hradí její členové z dobrovolných desátků a dalších darů, nepřijímala tyto nabízené platby od státu do roku 2008, kdy se jejich přijímání stalo podmínkou státu pro majetkové vypořádání křivd spáchaných na církvích v období komunizmu.

(AIS, www.casd.cz)

JEDNOTA V ROZMANITOSTI ANEB JAK JE TAKÉ MOŽNÉ EVANGELIZOVAT...

Milé sestry a milí bratři v České a Slovenské republice,

když jsme se před čtyřmi roky dostali do kontaktu s církví adventistů v Norsku, netušili jsme, jak nás Bůh povede dál. Už jsme v Česku dělali evangelizace. Pak jsem se ale stal kazatelem třech sborů. V této službě jsem se mohl seznámit s tím, jak probíhá práce na sborech. Již od začátku tohoto období mi ovšem na srdci ležel den misie v Německu. Obdržel jsem od Boha jistotu, že tam dostanu peníze na evangelizační přívěs pro Čechy a Slovensko. Přišel tam za mnou jeden muž a řekl, že zaplatí část toho přívěsu, když někdo jiný zaplatí tu druhou část. Za několik minut poté přišel někdo jiný a řekl přibližně to samé. Tak jsme získali přívěs i jistotu, že Bůh má svůj plán. Od jiného bratra jsme dostali peníze na silné tažné auto, kterým můžeme náš evangelizační přívěs táhnout.

S radostí jsme vnímali, že jsou mnozí bratři a sestry v Čechách i na Slovensku připraveni na evangelizační práci. Věděli jsme, že je to pro mnohé velká výzva, protože neznali tento evangelizační způsob. Mnozí administrátoři a kazatelé se na tuto práci přijeli podívat, aby se s ní seznámili. Chtěl bych na tomto místě využít příležitost k předání informací o tom, co při „Misii Jonáš“ děláme.

Předně jsme přesvědčeni, že musíme jít tam, kde lidé jsou, a nemůžeme jen čekat na to, že přijdou do našich sborů. Mnozí lidé do nich nikdy nepřijdou, protože mají vůči církvi mnoho negativních předsudků. Ze zkušenosti ale vím, že všichni lidé mají otázky: Jaký je smysl života? Co následuje po smrti? Existuje Bůh? Jak může být Bůh spravedlivý? Jak je možné rozumět Boží lásce?

Vyzkoušel jsem ve svém životě nespočet různých „evangelizačních projektů“, ale trvalo dlouho, než jsem našel odvahu udělat jednoduše to, o čem se píše už v Bibli. Jonáš byl Bohem poslán jako kazatel doprostřed města, Ježíš byl vždycky v ulicích, Pavel kázal na tržištích a náměstích (Sk 17, 17). Jednou jsme to také udělali poprvé – a byl to obrovský úspěch!

Tím, že jsme získali přívěs, tak máme jednak dopravní prostředek, ale také pódium. S ním stojíme na náměstí libovolného města a postupujeme následujícím způsobem:

Postavíme několik stolů, u kterých jsou bratři a sestry z místního sboru. Na nich máme knihy Křížem krážem a různé další materiály, a také pozvánky na večerní programy. Večer si pronajmeme neutrální sál, protože tam lidé přijdou snadněji. Je to knihovna, kino, prostory ve škole, sportovní hala, divadlo, ale mohou to být také stany. S mikrofonom pak vysvětlují lidem na náměstí, jaké knihy zde mohou zdarma získat. Pak je zvů na večerní programy a ve zkratce jim řeknu, o co při přednáškách jde. Lidé, kteří mají zájem, pak jdou ke stolům a berou si knihy a pozvánku. Tam jim dál pomáhají bratři a sestry, když mají otázky, hledají kontakt apod.

Když na pódium vidíme, že lidé se zájmem naslouchají, můžeme jít o krok dál. Mohu pak vyprávět své svědectví. Když mají lidé dál zájem, mohou říci krátké kázání, které poukazuje přímo na Ježíše.

A potom pokračujeme znovu od začátku. Informace, pozvání...

Tímto způsobem bývají v jeden den rozdány stovky knih, a to pouze těm lidem, kteří tyto knihy skutečně chtějí! Je to nádherná setba, se kterou Bůh může pracovat dál – jak o tom mluví Ježíš v Mk 4,26–29.

Večer bývá v průměru mezi 5 až 20 hosty, jednou jsme měli hostů dokonce 50! Závisí to také na tom, jak dobré kontakty mají bratři a sestry ze sboru k lidem v okolí. V sobotu jsme ve sboru a doufáme, že jsme si během týdne u lidí vybudovali důvěru a že přijdou i do sboru.

V neděli odjíždíme do dalšího města. Bratři a sestry si proto musí vybudovat vlastní osobní kontakty a vazby, o které se budou dále starat a pokračovat například s biblickými kurzy.

Je-li to možné, navštěvujeme také věznice, školy, ubytovny bezdomovců... Nestojí to žádné peníze a zasáhneme tak mnoho lidí! Jelikož jsem dříve pracoval jako vyhazovač na diskotékách, mohu na školách dělat protidrogovou prevenci z „jiné“ perspektivy.

Chtěl bych vám v krátkosti povyprávět několik krásných zážitků, které jsme společně s vámi prožili.

Jedna žena v Plzni naslouchala dlouho dobu mému kázání na ulici a pak za mnou přišla. Ukázalo se, že je to mesiánská židovka... Nevěděla, že existují křesťané, kteří zachovávají sobotu! Ráda si ode mě vzala knihy a další den přišla i se svou sestrou, která mou knihu četla už minulý rok! Na večerní programy přišly i se svými manžely a pak také v sobotu...

Přišlo za mnou už hodně mužů a vděčně mi říkali, že dostali mou knihu ve vězení, a našli tak cestu k Ježíši!

V Litomyšli jsme měli ještě 5 minut. Přemýšlel jsem, co mám říct. Někjaký muž a žena seděli na lavičce. Dostal jsem nápad mluvit o „zázracích“. Když jsem skončil, přišli oba ke stolu s knihami. On je profesorem chemie a „vlastně“ ateista. Nedávno měl těžkou autonehodu – v noci, v lese. Narazil do stromu. Bez okamžité pomoci by vykrvácel – a ta přišla. Tento „zázrak“ v něm probudil myšlenku, že musí existovat Bůh! Vzali si knihy a přišli pak následující den na přednášku...

Chtěl bych povzbudit členy sborů, kteří už s námi byli na ulici. Prosím mluvit o tom a modlete se za to, jestli byste nemohli být pravidelně se stolečkem a knihami na ulici. Nepotřebujete k tomu náš přívěs a mě. Důležité je, aby lidé dostávali knihy a dávali se s vámi do hovoru, až je přečtou. Nezapomeňte také do rozdáváných knih dát nálepku s kontaktem anebo otisknout razítko, aby se lidé s vámi mohli zkontaktovat, když budou chtít.

Pokud máte zájem evangelizovat ve vašem městě, přihlaste se u bratra Petra Pimka. Misie Jonáš je úspěšná tam, kde se v místě nachází náměstí. To místo nemusí být obzvlášť veliké, ale centrální náměstí je důležité.

Chci vás také upozornit na naše knihy, které můžete zdarma získat pro sebe osobně, pro sbor a své misijní aktivity. K dispozici jsou knihy Křížem kráčem a Principy vyslyšených modliteb.

Srdečně vás také zvou na listopadové semináře do Kroměříže. Chceme se tam vypořádat s některými dalšími tématy: Jak nás Bůh vede, jak nás Bůh zapojuje do svého díla a jak je možné s Bohem zažívat zázraky.

Prosím modlete se dále za Misii Jonáš!

VÁŠ BRATR KORNELIUS NOVAK

ZDROJ SÍLY V MANŽELSTVÍ

BEZ PALIVA SE MOC DALEKO NEDOSTANEŠ...

Jedna žena uveřejnila na své webové stránce příběh o tom, jak Bůh zachránil její manželství. Stejně jako muž, kterého si vzala, byla i ona vychovávána v křesťanské víře. Jenže krátce po svatbě zjistila, že její manžel ve skutečnosti osobní vztah s Bohem nemá. Po čase přestali chodit do sboru. Po osmi letech bylo jejich manželství v troskách. Mrzelo ji to. Chtěla jít za křesťanským poradcem, chtěla, aby se vrátili do sboru, jenže její muž od manželství i od Boha doslova utíkal.

Později se přiznal, jak se jednoho dne všechno změnilo. Uvědomil si, že Bůh k němu promluvil a že potřebuje udělat změnu. Přišel za svou manželkou, že chce, aby jejich manželství fungovalo. Požádal ji o odpuštění za všechno to špatné. Podle ní by v tomto bodu manželství nevěřících skončilo. Jenže ona nemohla říci ne. A tak bylo jejich manželství zachráněno. Dnes jsou prý spolu jen proto, že její manžel odevzdal svůj život Bohu.¹

Jakou roli hraje v manželství křesťanská víra? Nejedná se jen o klišé? Manželství se dnes rozpadají křesťanům stejně jako nekřesťanům. Jak je možné, že některá manželství selhávají, i když manželé mají všechny předpoklady k tomu, aby jejich manželství kvetlo? Jak je možné, že některá manželství prosperují, i když jsou z lidského hlediska předem odepzaná? Co o tom říká Bible?

Palivem je Duch svatý

Než Pavel napsal onu často diskutovanou radu manželům v dopise Efezským 5. kapitole o tom, že se ženy mají podřizovat mužům a muži mají milovat své ženy, vyzval křesťany: *Z úcty ke Kristu se poddávajte jedni druhým* (Ef 5,21). Co tím chtěl říci? Někteří v tom vidí nepochybnou výzvu, aby se manželé navzájem podrobili z respek-

tu (ze strachu?) před Kristem. Naší pozornosti by snadno mohl uniknout fakt, že v řeckém originále toto vyjádření zakončuje výčet charakteristiky toho, když je někdo naplněn Duchem (Ef 5,18–21). Jinými slovy, necháme-li se naplnit Duchem, budeme si natolik vážit Krista, že nám nebude dělat problém navzájem si ustoupit a dát přednost. Asi není třeba připomínat, že v praxi to znamená nejen sloužit a dělat radost, ale také přijmout službu a nechat si udělat radost.

Z Pavlova dopisu Galatským víme, že výsledkem působení Ducha je láska a s ní spojené krásné vztahové vlastnosti – dovednosti (Ga 5,22.23). Ve své poslední rozpravě s učedníky věnoval Ježíš svou pozornost Duchu. Hovořil o něm jako o svém zástupci, který oznámí věřícím to, co přijme od Ježíše. Odhalí jim pravdu o Ježíšově osobě takovým způsobem, že se v jejich srdci stane skutečností. Duch, kterého pošle Ježíš, je povzbudí, zmocní a změní zevnitř.

V minulém článku jsme se zmínili o tom, že existuje spojení mezi pochopením manželství a pochopením evangelia.² V tomto článku budeme zkoumat praktický dopad živého spojení s Bohem na manželství. Být naplněn Duchem může pro harmonické manželství znamenat něco jako palivo pro auto. Stejně tak, jako palivo dojde a je třeba jet znovu natankovat, tak i Duchem nejsme naplnění jednou provždy. Uctívání Boha a společenství s Kristem je pohonnou hmotou pro naši mysl a srdce. Pokud manželé očekávají od svých protějšků, že doplní jejich nádrž tak, jak to může udělat jen Bůh, mohou na to „dojet“.

Na druhou stranu – pokud s plnou nádrží žena respektuje muže a muž miluje svou ženu, je to vzájemně naplňující. Manžela naplňuje, když si ho žena váží, manželku naplňuje, když

¹ <http://www.blessedwithgrace.net/our-marriage-testimony/>

² Viz článek Manželství jako jedno „velké tajemství“ (Advent 3/2013, str. 9).

ji muž miluje. Zdá se tedy, že o těchto dvou přístupech a požadavcích mluvil Pavel záměrně (viz Ef 5,22–25). Žena miluje a touží být milována. Muž respektuje a touží být respektován. Zvažte sami, kolik rozepří vzniká díky argumentům typu: *Kdyby mě miloval, poddala bych se mu... nebo: Kdyby mě respektovala, miloval bych ji víc.*

Manželství v takovém začarovaném kruhu je jak bez Ducha, náročné a vyčerpávající. Člověk může chápat evangelium rozumem, ale dokud nepůsobí v jeho srdci, často se v manželství bojí otevřeně dát a otevřeně přijmout. Schopnost sloužit si navzájem vyžaduje působení Ducha pravdy, který může Dobrou zprávu vrýt do srdcí, dokud nás nezmění.

Problém s velkou spotřebou

Největší spotřebu paliva způsobuje naše sobectví a zaměřenost sama na sebe. Dojde-li palivo, máme tendenci prosazovat své představy za každou cenu, ke svému chování jsme slepí a k chování manžela/manželky přecitlivělí. V takových chvílích dochází trpělivost, jsme podráždění, nepřiměřeně se hněváme a jednáme bezcitně. Když dojde palivo, nemáme co nabídnout, ale vinu dáváme druhé straně. Často si to však neuvědomujeme či nechceme připustit a chováme se, jako bychom nevěděli, kde je naše čerpací stanice.

Mít harmonické manželství vyžaduje Duchem zmocněnou schopnost sloužit. Bez neustálého doplňování naší vnitřní nádrže Boží slávou a láskou je však vzájemné podržování se zájmům té druhé strany neuskutečnitelné, jako kdybychom chtěli, aby naše auto jelo bez pohonné hmoty, nebo jako kdybychom chtěli štědře rozdávat peníze, ačkoliv žádné na kontě nemáme a momentálně jsme bez práce. Pokud je jediným zdrojem lásky a smyslu života manžel/manželka, kdykoliv pak selže, je to pohroma. Manželé mohou mít to nejlepší předsevzetí a touhu být dobrým partnerem, ale postavit se proti své vlastní sobeckosti a sloužit manželovi/manželce je nemožné bez nadpřirozené pomoci.

Když dám zájmy své manželky/manžela před své vlastní – co pak z toho budu mít já? Hlubokou radost a štěstí. Existuje rozdíl mezi štěstím, když využíváme druhé lidi a oni se nechají, a štěstím, když sloužíme druhým, protože jsme naplněni Duchem – jde to samo, nemůžeme si pomoci. Tento princip vychází z podstaty samotného troj-jediného Boha. Z Ježíšovy modlitby v Getsemane je patrné, že každá Boží osoba – Otec, Syn i Duch svatý – vždy oslavovala, ctíla a milovala ty druhé dvě (viz J 17). Když šel Ježíš ke kříži, nemusel se přemáhat, dělal to, co byl zvyklý dělat i doma ve slávě – dal přednost potřebám druhých.

Protože jsme byli stvořeni k Božímu obrazu, není překvapením, že je naším primárním záměrem uctívat Boha a žít k jeho slávě. Největší naplnění můžeme prožít, sloužíme-li Bohu a druhým. Pokud se snažíme zaměřit se pouze na své vlastní štěstí, paradoxně se nakonec stáváme nešťastnými. Ježíš to vyjádřil slovy: „*Kdokoli by si chtěl zachránit život, ztratí jej, ale kdokoli by ztratil svůj život pro mě, ten jej naleznе*“ (Mt 16,25). Jinými slovy: *Pokud hledáte štěstí více než mě, nebudete mít ani jedno; pokud usilujete více o to, abyste mi sloužili, než abyste šli za svým vlastním štěstím, budete mít obojí.* Podle Pavla tento princip platí podobně i v manželství. Pokud usilujeme o to, abychom si navzájem sloužili, místo abychom hledali hlavně své vlastní štěstí, nalezneme novou radost a hlubší naplnění.

Než se tedy zamotáme hlouběji do manželských (sourozeneckých či jiných vztahových) rozepří, můžeme jít rovnou k jádru věci a zjistit, jestli tam není určitá míra sobeckosti a neochoty sloužit si navzájem. Pokud jsme v manželství, nemůžeme dělat jednosměrná rozhodnutí. Být součástí celku znamená zřít se své nezávislosti. Možná to zní depresivně, ale takhle funguje snad všechno. Než se něco plně stane naše, musíme být ochotni se toho vzdát. Stejně tak nic, čeho jsme nebyli ochotni se vzdát, není skutečně naše. Pokud má doma dojít k nějaké rozepři a konfliktu, zkusme nejprve zjistit, jestli máme ve své lampě olej, který nám umožní posvítit na naši sobeckost a neochotu sloužit.

Jak řešit základní příčinu rozkladu manželství?

Jenže co s tím, když my, náš manžel nebo naše manželka své sobectví nevidíme nebo snad ani nechceme vidět? To se ve skutečnosti děje častěji, než jsme ochotni připustit. Jedním z hlavních faktorů, které nám zakrývá naše sobectví, je naše vlastní minulost. Zranění způsobená odmítnutím, lhostejností, chladem či dokonce zneužitím způsobují, že se v nás podvědomě skrývají pochybnosti o sobě samých či o druhých, pocit viny, zloby, vnitřních bloků či zklamání.

Taková zranění se dají poznat na druhých snadno. Začnete-li mluvit se zraněnými lidmi, stačí chvilka a začnou mluvit o sobě. Jsou tak zabráněni do své vlastní bolesti a problémů, že si ani neuvědomují, jak působí na ostatní. Nejsou citliví k potřebám ostatních. Nevšimnou si, že někdo trpí, a pokud ano, pak jen tak, aby to stejně bylo jen o nich. Snaží se pomáhat druhým a „zachránit“ je hlavně proto, aby mohli mít lepší pocit ze sebe sama. A tak se stává, že naše vlastní zraněnost činí naše sobectví ještě nezvladatelnější. Když se zmíníme partnerovi/partnerce o jeho/jejím sobectví, namítne: *Ty to vůbec nechápeš, nikdy jsi to neprožil/a.* Jako by zranění mohlo naše sobecké chování ospravedlnit.

Okolo nás se to jen hemží různými návody a praktikami, jak vyléčit vnitřní zranění a budovat sebevědomí. Biblický pohled se na rozdíl od současných populárních přístupů radikálně liší. Dává jasně najevo, že jakkoli mohou být lidé zraněni, výsledná sebestřednost lidského srdce nebyla ani není výsledkem špatného zacházení (Jr 17,9). Je pošetilé domnívat se, že když se zahojí naše zranění, přestaneme být sobci. Vnitřní bolest naše sobectví, které je přirozenou součástí naší hříšné přirozenosti, jen nafukuje a rozjímá.

Pokud lidi jen povzbudíme, že se zahojí, když si srovnají priority a dají sami sebe na první místo, nastavujeme je jen na další selhání v každém vztahu, zejména manželském. Nechce se tím říci, že zranění lidé nepotřebují extra vlídnost,

nežné zacházení, ujištění a trpělivost. Ale to je jen část příběhu. Lidé ochromení pocitem méněcennosti, ale i ti, kteří mají komplexy nadřazenosti, se soustředí na sebe, jsou posedlí sami sebou – jak vypadají a jak je vnímají ti ostatní, jak se s nimi zachází. Vlídností ani ohledem na ně se problém sobectví nevyřeší ani nepomůže k láskyplným vztahům.

Manželé potřebují vědět, že jejich vlastní sobectví není způsobeno lidmi, kteří je zranili; zranění jen to vlastní sobectví obnažuje a zesiluje. Zraněnost také způsobuje, že naše sobectví děláme menší, než ve skutečnosti je! A řešení? *Jestli mě máš rád, tak mi tohle už nikdy neříkej!!!* Fajn, kostlivec se zavře do skříně a vztah funguje na bázi emoční uzavřenosti, občas na bázi vyjednávání (oko za oko, zub za zub ☺), občas je i příměří. Nepísaným pravidlem se stane, že se o některých věcech nebudeme bavit. Jsou věci, které mi prostě vadí na dětech i na partnerovi/partnerce, ale přecházím to, když mě můj protějšek neobtěžuje jinými záležitostmi. Takové manželství může budovat zdání harmonie, ale je to jen přetvářka „z lásky“. Manželství naplněné Duchem svatým představuje Bible jinak. Jak?

Proč vidět své vlastní sobectví jako základní problém, který je větší než sobectví mého partnera/partnerky – a tak s tím zacházet? (Viz Mt 7,3; L 6,41.42.) Změna totiž nezáleží na tom, jestli budou chtít oba. Změna je možná, když začnu u sebe nezávisle na druhém. Jen já mám přístup ke svému sobectví, jen já jsem za něj

odpovědný. Nikdo jiný mě nemůže přesvědčit, abych se vzdal sám sebe, než já sám. Je načase přestat se ospravedlňovat, vymlouvat a začít vykořeňovat svou sebestřednost pod vlivem a mocí působení Ducha svatého. Řekněme si na rovinu – rozhodnutí připustit před Bohem a svou manželkou/svým manželem, že tím sobcem jsem já, je klíčem k dobrému manželství, jakkoli je to bolestivé, jakkoli se vše v nás vzpírá a jakkoli se nám zdá, že ta druhá strana je na tom hůř.

A co on/ona? On/ona nic? Váš nový postoj během času partnera/partnerku obměkčí. Bude vidět bolest, kterou obnáší vaše odvážné rozhodnutí. Snadněji se mu/jí bude přiznávat chyba, protože vy jste si vědomi svých chyb a nešťouráte se v jeho/jejích chybách. Pokud se oba rozhodnete pracovat na svém sobectví a sloužit si navzájem, čeká vás slibné manželství. I pokud byste se rozhodli jen vy sami, vyhlídky jsou stále dobré.

Že to není možné? Ve své vlastní síle opravdu ne. Bůh nám nabízí svého Ducha právě pro takový okamžik, kdy se topíme, kdy nám dochází palivo, kdy jsme bezmocní. Bez něj je tento proces příliš velkou frustrací a spíš dokáže člověka zatvrdit. S Kristem a s mocným působením Ducha naleznete osvobození. V Bibli se hovoří o Duchem vytvořené nesobeckosti, která není o tom, že si o sobě myslíme méně či více, ale že na sebe myslíme méně, protože jsme se spolehli na Krista, který naplní naše potřeby. Když se manžel/manželka přestane soustředit na to, jak je nešťastný/nešťastná, zjistí, že roste jeho/její radost. Kéž nám k tomu pomáhá to, že jsme uchvázeni údivem z Boží velikosti a slávy. On je naším Spasitelem, ne partner/partnerka. Kéž nás v tom dobrém zaváže Kristova láska (2K 5,14). Ježíšův Duch byl seslán, aby v nás žil, osvětlil naše srdce a naplnil nás dobrou zprávou evangelia. My ho můžeme přijmout prostřednictvím Božího slova (Ko 3,16).

Na závěr ještě příběh hrdiny druhé světové války Louise Zamperiniho. V roce 1943 přežil havárii letadla ve vodách Pacifického oceánu, než ho po 47 dnech zajali. Další dva a půl roku trá-

vil ve vězení, kde byl téměř trvale bit, ponižován a mučen. Když se po válce vrátil, trpěl posttraumatickou stresovou poruchou a stal se z něho alkoholik. Jeho manželka Cynthia ztratila naději, že jejich manželství přežije. Většinu času trávil Louise sněním, jak se vrátí do Japonska a zabije japonského seržanta, který ho opakovaně napadal a mučil. Jednu noc, když se mu znovu zdálo, že ho mučí onen japonský seržant, a on se bránil ze všech sil, jej probudil křik. Seděl na těhotné Cynthii a škrtil ji. Ani žádost o rozvod podaná těhotnou manželkou jej nezastavila v pití a sebezníčováním chování.

Na podzim 1949 Cynthia díky své známé přišla na jednu z přednášek mladého evangelisty Billyho Grahama. Přišla i na další a prožila duchovní probuzení. Šla za Louisem a řekla mu, že díky své nové víře nechce rozvod, ale přeje si, aby s ní šel na přednášku. Přes vzdorování nakonec šel, ale přednáška o hříchu ho jen popudila. Říkal si, že je dobrý muž, ale zároveň cítil, že si to jen nalhává. Za několik večerů uposlechl výzvu, šel dopředu, vyznal své hříchy a přijal Krista za svého Zachránce.

Tato změna způsobila, že byl okamžitě zbaven alkoholu, ale co více, cítil ve svém životě záplavu Boží lásky. Uvědomil si, že chce odpustit všem těm, kdo ho věznili a mučili. Už necítil stud ani vědomí bezmocnosti, které ho plnily nenávistí a utrpením. Manželství s Cynthií se uzdravilo a prohloubilo.

Jak to funguje u vás doma? Pomáhá vám vaše spiritualita k dobrému manželství? Zmocňuje vás Duch svatý k láskyplným vztahům? Necháváte se jím naplnit?

Použitá literatura

Timothy Kellner, *The Meaning of Marriage*, Dutton Adult, 2011.

Emerson Eggerichs, *Láska a úcta*, Návrat, 2012.

PETR ČINČALA

MÝTY A MY

Mýtus je zdroj informací, které nemusejí být pravdivé, nemají konkrétního autora a poskytují jednoduchou odpověď na složité otázky. Často jde o anonymní, přeposílanou informaci zázračného charakteru, využívající silných výrazů, a tak silně působící na naše emoce. Setkáváme se s nimi denně a někdy je i rozšiřujeme, ať už pro to máme jakýkoliv motiv.

Domnívám se, že právě to bychom jako křesťané dělat neměli.

Mýty o potravinách

Mléčné výrobky

Mýty mohou být pozitivní i negativní. Ty pozitivní nadsazují určitou dobrou vlastnost stravy až do extrému a zázračného působení. Příkladem mohou být tyto informace: *Biopotraviny jsou zdravější než běžné potraviny; česnek je lepší než antibiotika; citron léčí rakovinu lépe než radioterapie* apod.

Negativní mýty pak představují cílené útoky proti některým potravinám či jejich součástem a vytvářejí nejistotu, strach a fobii. Typická je obava z „éček“, bez ohledu na jejich množství a charakter. Možná také znáte tvrzení o potravinářské mafii, která chce celou naši evropskou civilizaci zdecimovat.

Jak náchylní jsme přijímání těchto falešných tezí, ukazuje průzkum, podle kterého se 13 % lidí setkalo s propagandou proti mléku (*mléko je nezdavé; žádné zvíře nepije mléko od jiného savce; čerstvé mléko je zdravější než trvanlivé; mléko zahleňuje; mléko má moc kalorií; mléko může obsahovat antibiotika a hormony*). Z toho 2/3 považují tyto informace za věrohodné a třetina z nich chce na základě toho konzumaci mléka omezit. Týká se to však i mléčných výrobků: *Smetanové jogurty mají více vápníku; tavené sýry obsahují nezdravý tuk a jsou plné éček; moderní jogurt je nebezpečný* atd.

Hlavním argumentem těchto tvrzení je alergie na mléko a škodlivost mléčného tuku. Pokud ale nejde o intoleranci nebo alergii, je v zásadě mléko zdravé a jeho užití zejména v méně tučných kysaných produktech je ze zdravotního hlediska naprosto nezávadné a naprosto jednoznačně ho lze doporučit.

Alergie na mléko

Alergie na mléko má genetický podtext, příčina je v poruše vlastní obrany, tedy v imunologické přecitlivělosti. Je celoevropsky nejrozšířenější a nevynechává žádnou věkovou kategorii. Kravské mléko v porovnání s mlékem mateřským obsahuje třikrát více bílkovin; obě mléka mají bílkoviny složeny z kaseinu a syrovátky (ta je složena z globulinů a albuminů). Protože syrovátkový globulin prochází do mateřského mléka, mohou se příznaky a potíže objevit velmi časně. Když alergie postihne dítě v prvním roce života, je 80% šance na její vyhasnutí ještě v předškolním věku. Pokud je zprostředkována protilátkami typu IgE, říkáme jí atopie. Alergie na bílkoviny syrovátky má tendenci vyhasínat snáze a častěji – do 3 let věku vymizí až v 95 %, alergie na kasein vyhasíná méně často, asi tak v 60 % do 3 let věku.

Nesnášenlivost (intolerance) mléka

Příčina není v chybné obranyschopnosti organismu, ale vesměs jde o poruchu v trávení mléčného cukru (laktózy), nemá tedy s bílkovinami

kravského mléka nic společného. Protože jde o metabolickou poruchu trávení a vstřebávání, jsou její projevy ve vztahu ke konzumaci pozdní, obvykle do 30 až 90 minut. I při značném enzymatickém nedostatku je obvykle u dospělého tolerováno množství laktózy odpovídající dávce 150 až 200 ml mléka; zakysané mléčné výrobky se tolerují lépe, neboť množství laktózy je v nich menší.

Problémy se štěpením cukrů (laktóza je disacharid) mohou být vrozené (evropská populace 2–10 %; Česká republika je někde uprostřed – na rozdíl od amerických indiánů nebo některých arabských etnik, kde je to až 100 %). Častěji jsou ale získané. K tomu dochází v jakékoli situaci, která postihuje střevní sliznici – nejčastějším příkladem jsou infekční záněty. Po odhojení infekce totiž nedochází k okamžité normalizaci střevní sliznice, a pokud se příliš brzy vrátí běžná strava – včetně mléka – mohou se průjemy objevit znovu. Projevy intolerance jsou výhradně trávicí.

Tvrzení, že mléko zahleňuje

Toto vyjádření není pravdivé. Při kašli je problémem hutná (u dětí mléčná) strava, kdy dochází k refluxu tráveniny (vrací se obsah žaludku do jícnu, při kašli někdy až do nosohltanu). Pokud se jícnem nahoru vrátí pouze čirá tekutina (stolní či neperlivá minerální voda, slabý čaj), vyvolá to menší reakci než v případě tuhé stravy nebo natrávených sraženin mléka. Odlehčená strava je režimovým opatřením při každém průduškovém infektu. Potravinová alergie je příčinou chronické ho kašle jen ve velmi malém procentu.

Pečivo

V prevenci srdečně-cévních poruch v dospělém věku se doporučuje semivegetariánský nebo lakto-ovo-vegetariánský model potravinové pyramidy, kde základem jsou celozrnné obiloviny, pak zelenina, ovoce, ořechy, semena, rostlinné oleje. V menší míře pak přicházejí v případě semivegetariánského způsobu drůbež, ryby, luštěniny a mléko, u lakto-ovo-vegetariánství vejce, mléko, luštěniny. Sladkosti mohou pouze doplňovat, nikoli převyšovat žádoucí energetický příjem.

Tady se dostáváme k dalšímu problému, který souvisí s nepříznivým trendem poklesu spotřeby chleba na úkor sladkého, jemného pečiva a rohlíků, dále se snižuje konzumace žitných produktů a téměř zmizela konzumace produktů ječných (kroupy).

Tmavé výrobky jsou zdravější

Ale jen potud, pokud opravdu obsahují celé zrna, kde je větší díl minerálních látek, vitaminů, vlákniny i betaglukanů – a nejsou jen přibarvované.

Vícezrnné cereálie obsahují nutričně významné složky

Toto tvrzení nemusí být pravdou, pokud nejde o výrobky celozrnné.

Tuky

Margarín je téměř stoprocentní plast

Mnoho mýtů se týká i oblasti tuků. Čistou demagogií je prohlášení, že margarín je téměř stoprocentní plast. Je pravdou, že živočišné tuky obsahují v různé míře cholesterol, jehož vyšší hladiny v těle jsou v souvislosti s kardiovaskulárními chorobami nežádoucí. Rostlinné tuky naopak obsahují fytoosteroly, které působí jako antagonisté cholesterolu. To ale neznamená, že všechny rostlinné oleje jsou lepší než tuky živočišné.

Pokud je produkt ošetřen radiačním zářením, neznamená to, že je radioaktivní nebo že poškozuje zdraví... atd... atd.

Přála bych si, abychom uvažovali rozumně a šířili pravdivé informace, nevytržené z kontextu nebo zkreslené nutným individuálním přístupem v případě některých nemocí.

Toto téma je možné najít i na adrese www.hoax.cz.

Podle zájmu bychom se příště podívali na některé mýty v oblasti onkologie. Náplň této rubriky můžete ovlivnit i vy sami, budeme rádi, když napíšete (jana.krynska@vzp.cz).

Přeji hojně zdraví a pohody.

JANA KRYNSKÁ,
LÉKAŘKA

od Toho, který se nám zdá být příliš vzdálený, než aby naši situaci viděl?

Zbavme se těchto bludných názorů! Ježíš nám nabídl pomoc s plným vědomím toho, co říká. Jeho nabídka je proto cenná a důvěryhodná, že dří-

ve, než ji učinil, jako Boží Syn sestoupil do našeho temného světa, prošel stejnou cestou, jakou jdeme i my, a proto nás ve všech našich těžkostech chápe (Žd 4,15; 5,2).

Ježíš rozumí i tomu, když jsme ho v minulosti jako malověrní a zaslepení přehlíželi a nedůvěřovali mu. Vždyť ani jeho učedníci nebyli jiní. Vzpomeňme jen na trpkou zkušenost, kterou s nimi učinil. Dvakrát před jejich zraky zázračně nasýtil hladové zástupy. V jednom případě dal chléb pěti tisícům hladových a při jiné příležitosti nasýtil čtyři tisíce. V obou případech s ním byli, dokonce se podíleli na zázraku, protože lidem od něho roznášeli chléb a ryby (Mk 6,41; 8,1–9). Po takovém zážitku museli být nadšeni, že mají takového Pána, který se v každé situaci dovede postarat o potřeby lidí.

Když ale dočtete v osmé kapitole zprávu o nasycení, podívejte se o pět veršů dále – opět je trápí, že „mají prázdnou spížírnou“. Nazlobený Ježíš je musel napomenout: „Co se staráte o jídlo? Ještě pořád vám nic nedošlo? To jste tak nechápaví? Cožpak si nic nepamatujete? Co těch pět tisíc, které jsem nasýtil pěti chleby?“ (Mk 8,16–19).

Ježíš má pochopení i pro naši slabost, která byla příčinou toho, že jsme v minulosti jeho nabídku přehlíželi nebo dokonce podceňovali. On za námi znovu přichází a touží, abychom to s ním opět zkusili. Spolehněme se na Boží dobrotu a přemýšlejme o tom, co už pro nás v minulosti učinil. Je toho mnohem víc než to časné, co od něho nyní chceme žádat. Pamatujme, že nám už zajistil věčný život!

Jiří DREJNAR

Netrap se – a přijmi pozvání!

„Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a nesete tíhu břemen, u mne najdete klid a úlevu.“ (Mt 11,28)

Když Ježíš říká „Pojďte ke mně“, pak tím nemyslí, aby lidé přistoupili k nějakému náboženskému systému nebo přijali určité učení či věroučnou doktrínu. Je to velice osobní pozvání k Bohu, ke Spasiteli, který s námi cítí a chce nám v každé situaci pomáhat.

Pokud žijeme na hříchem porušené zemi, musíme počítat s tím, že se nevyhneme všelijakým problémům a trápením. Potýkáme se s nemocemi, existenčními nejistotami nebo s důsledky našich neuvážených rozhodnutí či hříchů. Je přirozené, že v takových obtížných situacích si přejeme, abychom měli někoho, komu bychom se mohli svěřit, kdo by nás pochopil, kdo by nám byl nablízku – prostě toužíme mít někoho, kdo by nám pomohl nést naše břemeno. A je dobré, když máme rodinu nebo přátele, kteří přijdou a v našem očekávání nás neklamou, protože pro trpícího často i pouhý projev soucitu znamená velmi mnoho.

Ke své škodě však musíme přiznat, že někdy přehlízíme pomoc tam, kde je nám nabízena. A není to pomoc ledajaká! Nabízí ji největší znalec lidských duší, nejosvědčenější lékař a náš nejlépe hmotně zajištěný přítel – Ježíš.

Proč jeho nabízenou pomoc plně nevyužíváme? Nedáváme tím najevo, že Ježíš je nám vzdálenější než ti, kteří jsou kolem nás, a že s nimi máme větší zkušenosti než s ním? Neočekáváme víc od lidí než

Zázraky

Byl jednou jeden muž, který vyzval Boha, aby zase začal jednat.

„Bože, zapal keř, jako jsi to udělal pro Mojžíše – a já tě budu následovat.

Bože, zboř zdi, jako jsi to udělal pro Jozua – a já budu bojovat.

Bože, utiš vlny, jako jsi to udělal v Galileji – a já budu naslouchat.“

Pak si sedl ke keři vedle zdi, blízko moře a čekal na Boha, až promluví. Bůh toho muže slyšel a odpověděl mu.

Zapálil oheň – ne v keři, ale v církvi.

Zbořil zed' – ne z cihel, ale z hříchu.

Utišil bouři – ne na moři, ale v srdci člověka.

A čekal na mužovu reakci. Čekal... A čekal... A čekal. Ten muž se díval na keře, ale ne na srdce, na cihly, ale ne na životy, sledoval moře, ale ne lidi, a dospěl k závěru, že Bůh nic nevykonával.

Konečně pohlédl k nebi a zeptal se: „Ztratil jsi svou moc?“

A Bůh mu odpověděl: „Ztratil jsi svůj zrak a sluch?“

Co ty od Boha očekáváš?

ZPRACOVÁNO PODLE MAXE LUCADA

Upozornění na poslední volná místa v letošní rekreaci Generace 50 PLUS

V tomto roce jsou zajištěny tři akce:

1. Začínáme pobytem na Moravě v Beskydech, **v horském hotelu Sůkenická**, (930 m n. m.).

Termín: **16.–23. června** (od neděle do neděle).

Červen je vhodný čas pro chůzi na horách. Mnohým stačí využít lesní cesty v okolí hotelu, odkud jsou nádherné výhledy do krajiny. V krásné přírodě vnímáme našeho Stvořitele. Nabízí se zde týdenní ztišení mimo ruch civilizace. K dispozici je nám celý hotel s příslušenstvím.

Účastníci mají příležitost k dalším aktivitám, jako je oblíbené ranní cvičení s rehabilitační sestrou nebo návštěvy blízkého vodního areálu.

Cena za pobyt: ubytování, stravování – plná penze, 7 nocí – 2 870 Kč.

2. Léto si prodloužíte v zaručeně teplé termální vodě **v Podhajské – Slovenská republika**.

Termín: **8.–15. září** (od neděle do neděle).

Toto období nabízí dobrou kombinaci počasí a teplých pramenů. Od penzionu dojdete za dvacet minut do areálu, kde strávíte většinu dne. Na tomto pobytu si účastníci zajišťují stravu sami. Vše potřebné máte k dispozici. Hlavně večery prožíváme společně.

Cena za pobyt: ubytování – 7 eur/noc; celodenní vstupné 5,4 eura/den (ZTP 4,7 eura).

3. Ještě v lázeňské sezóně, tj. **od 7. do 12. října** (pondělí až sobota), můžete aktivně odpočívat

v lázních Poděbrady. Náš hotel Libuše je v centru města, 50 metrů od centrálních lázní.

Zjistíte si u svého lékaře, které procedury můžete absolvovat, další si popřípadě dokoupíte.

Vzhledem k individuálnímu rozplánování procedur se očekává samostatnost každého účastníka. Součástí programu je nabídka procházek podél Labe (dopoledne i odpoledne). Večer se scházíme v prostorech místního sboru, kde prožíváme společně i sobotu. Svou účast přislíbil bratr Jiří Drejnar, který již po tři roky zajišťoval večerní programy.

Cena za pobyt: ubytování, stravování – plná penze 5 dní + 1 lázeňská procedura denně – celkem 2 950 Kč.

Přihlášení účastníci dostanou písemné informace nejméně měsíc před každou akcí. Můžete se podívat na internetové stránky Českého sdružení – Generace 50+, kde jsou fotografie z některých minulých ročníků. Zde můžete získat další vhodné informace a doporučení.

PŘIHLÁŠKY a další informace:

Miroslav Starý a Alžběta Stará

Adresa: Husitská 83/23, 130 00 Praha 3

Telefon: 605 551 126; 739 345 678

E-mail: stary.misa@seznam.cz

PATHFINDER

■ PŘÍLOHA ČASOPISU ADVENT

■ DUBEN 2013

■ č. 4

*Dawy
v Jihoafrické republice*

FOTKY Z JAR

VÝROČNÍ SETKÁNÍ MORAVSKÝCH PATHFINDERŮ

INTERVIEW DAWY Z JAR

Ahoj kamarádi a kamarádky pathfinderi!

Naskytla se mi příležitost setkat se s dětmi z Jihoafrické republiky, a tak jsem s některými udělal malé interview, abyste je i vy mohli trochu poznat. Jsou to děti ze třídy C sobotní školky ze sboru v Jeffreys Bay, kam teď chodím. Pro vaši představu: Jeffreys Bay je malé městečko, které leží na břehu Indického oceánu, úplně na jihu Afriky. Místní sbor tvoří bílí i barevní lidé, kteří mluví afrikánsky. Někteří z nich jsou bohatí, jiní zase velmi chudí. Děti, se kterými jsem dělal interview, patří k těm chudším. Dvě z nich bydlí v normálním domě a další dvě bydlí v prostém přístřešku uprostřed ghetta. Jedno z nich nemá rodiče, protože zemřeli na AIDS, ale žije s babičkou a dědou.

V jejich sboru je asi 15 dětí, ale Klub Pathfinder tady nemají, protože se tam nenašel nikdo, kdo by se jim jako vedoucí věnoval. Máte-li svého vedoucího, vaňte si ho, protože mnohé děti nemají takové štěstí jako vy.

Položil jsem jim pět otázek a vy si teď můžete přečíst, co mi odpověděli.

1. Tameryn George, 12 let (holka)
2. Emile Jacobs, 13 let (kluk)
3. Faika Swartz, 13 let (holka v bílém tričku)
4. Sherilize George, 17 let (holka s bílou členkou ve vlasech)

Co se ti líbí na sobotě?

1. Mám ráda biblické příběhy. Ráda přicházím a učím se o Bohu.
2. Zpěv a studium Bible.
3. Čtení Bible, zpívání a to, že mohu být se svými přáteli. Také ráda poslouchám příběhy.
4. Ráda chodím do sboru a učím se o Ježíši.

Jestliže bys měl/a možnost mít tři přání, co by sis přál/a?

1. Moc bych si přála mobil. Druhé přání je mít svůj vlastní notebook. A třetí je digitální foťák.

2. Mít svůj vlastní pokoj, udělat mojí rodinu hrdou a stát se lékařem.
3. Chtěla bych pomoci své babičce a dědovi. Dokončit střední školu. Dostat se na vysokou školu.
4. Způsobit, aby můj život byl úspěšný. Udělat své rodiče hrdými. Pomáhat odstrkovaným dětem.

Co opravdu velmi rád/a děláš?

1. Ráda si hraju se svými kamarády.
2. Hraju si se svými kamarády.
3. Ráda vypracovávám své úkoly a také velmi ráda čtu Bibli.
4. Baví mě pomáhat jiným lidem v naší čtvrti.

Koho anebo co máš rád/a?

1. Mám ráda své rodiče. Ráda jím čokoládové dorty. Ráda plavu. Mám ráda své psy a také svoji sestru a bratra. Mám ráda své přátele.
2. Moji rodinu. Moji maminku a babičku.
3. Miluji své prarodiče a svého brácha.
4. Ráda trávím čas se svými přáteli. Také ráda trávím čas povídáním si s Bohem. Ráda spím. Mám ráda celou svoji rodinu.

Vzkaz pro děti v Česko-Slovenské unii

1. Ahoj! Ráda bych vás pozvala do Jižní Afriky, abyste mě navštívili. Ráda bych vás také navštívila, kdybyste to chtěli.
2. Musíte nás přijet navštívit! Věřím, že se setkáme v nebi.
3. Bylo by krásné, kdybyste nás navštívili. Těším se, že se setkáme v nebi a budeme jedna velká rodina.
4. Ahoj! Bude krásné, až se jednou potkáme v nebi. Rozšiřujte zprávu o Bohu ve vaší zemi!

Zpravodaj z Jižní Afriky *Dawu*
(ve volném čase student angličtiny, potápěč a cestovatel)

KAMARÁDI A KAMARÁDKY!

Dubnovým číslem uzavíráme čas určený pro zpracování tématu „Desatero, jak mu rozumím já“. Všichni vy, kdo se ještě chcete zapojit svými příspěvky, je zašlete do 15. 5. 2013 na mou adresu (viz zadání v příloze 10/2012 – najdete ho na webových stránkách časopisu Advent.cz).

Po tomto termínu bude všem zúčastněným zaslána slíbená odměna!

Jerry

VÝROČNÍ SETKÁNÍ MORAVSKÝCH PATHFINDERŮ

První únorovou sobotu roku 2013 přivítal olomoucký sbor asi 25 aktivních rádců a vedoucích a také řadu příznivců a nadšenců pro práci s dětmi na prvním Výročním setkání vůdců a rádců Klubu Pathfinder Moravskoslezského sdružení.

Netradiční bohoslužba – v níž nechyběl příběh pro děti, sobotní škola Radka Kantora ani kázání Karla Staňka – byla zaměřena na službu dětem. Své zasloužené dekrety slavnostně obdrželi noví rádcové a vůdcové, kteří také složili slib. Předseda KP MSS Lukáš Jureček za nás všechny poděkoval Karlu Staňkovi za jeho dlouholetý přínos tomuto oddělení a daroval mu na památku Slovo na cestu, dalekohled s logem našeho klubu a také vůdcovský dekret, který mu očividně udělal velkou radost.

Po občerstvení, s možností využít polední pauzu ke sdílení se se svými známými kolegy a k seznámení s dalšími, pokračoval program prezentacemi činnosti jednotlivých oblastí. Vedoucí každé ze sedmi oblastí krátce představil akce, které u nich probíhají. Také jsme mluvili o svých radostech, ale i o problémech, za jejichž řešení jsme se pak společně modlili.

Poslední část dne byla diskuzní, vyhodnocovali jsme klady a stinné stránky akcí minulého roku a plánovali ty budoucí. Zaznělo mnoho nápaditých připomínek a zkušeností, zvědavých otázek a zajímavých odpovědí, ale také slova chvály a vděčnosti. Celý program nám svými písněmi mile zpestřoval Rosta Hessek. Toto setkání nám vlilo do žil novou chuť do další práce pro děti a s dětmi.

Jamisa

DOBŘÝ NÁPAD

Jak se dozvídáte v komiksech, v našem oddíle Daleká cesta máme různorodý program. A kromě jiného věnujeme část naší schůzky také poznávání Bible.

Učíme se v ní orientovat – kde jsou napsány nejdůležitější příběhy Bible, kde najdeme zprávy o nejdůležitějších postavách Bible, také pracujeme na tom, abychom postupně celou Bibli přečetli. K tomu nám slouží malý diář, který nám Jerry rozdál pro vedení záznamů pravidelné četby Bible.

1 Každý den čteme jednu „perikopu“. To je v jedné kapitole část textu od jednoho podnadpisu k dalšímu. Ten den, kdy na to nezapomeneme, v diáři zakroužkujeme. Pokud některý den nečteme, necháme ho v diáři bez označení.

2 Na prvním řádku запиšeme zkratku knihy, kapitoly a veršů, které jsme ten den přečetli (např.: Mt 1,1–17 apod.).

3 Na dalších řádcích toho dne si pak запиšeme slovo nebo větu, kterým jsme při čtení nerozuměli, a o tom si pak na schůzce povídáme. Jerry nám to vysvětlí, a tak Bibli více rozumíme.

Zkuste to taky.

Daniel Žurek

Člen DC ZLÍN

TTT – TVRDÝ TÁBOROVÝ TRÉNINK, 4. etapa

Možná některé z vás zastrašil název, který jsem si vypůjčil od autora myšlenky TTT = „Tvrď Tábortový Trénink“, neboť je nemnoho těch, kteří se do účasti přihlásili. Ale jak jste už sami mohli z prvních úkolů poznat, slovo „tvrdý“ není až tak namístě. Spíše bych řekl, že více než o „tvrdost“ půjde o trpělivost, kterou budete potřebovat k tomu, abyste splnili všech deset úkolů. Proto tímto měním název TTT na „Trpělivý Táborový Trénink“.

NOVÝ ÚKOL TTT:

Ve sportovních potřebách si zakupte pro každého účastníka 150 cm dlouhou „uzlovačku“ (to je nejlevnější horolezecké lanko – 8 mm v průměru). Její konce nad plamenem zatavte tak, aby se netřepily, a pak se podle přiloženého návodu pusťte do nácviku vázání šesti základních tábornických uzlů.

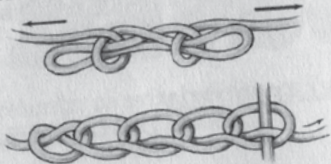
Kdo je už umí, předvede vedoucímu, že to zvládne bezchybně na první pokus, a pak nám o tom podejte zprávu (jerry.slosarek@gmail.com nebo J. Šlosárek, Krátká 919, 760 Zlín).

POZNÁMKY K TTT

1. Soutěžit můžete jako oddíl – úkol je splněn, když ho zvládne nadpoloviční většina členů a vedoucí o tom podá písemnou zprávu nebo
2. Jako jednotlivec – úkol je splněn, když o tom podá zprávu jeho dospělý „garant“.
3. Nezapomeňte u každé zprávy uvést jméno soutěžícího nebo název oddílu, dále pak místo, odkud jste, a datum splnění úkolu. A pokud je to možné, přiložte i fotku, abychom ji mohli uveřejnit v některém z dalších čísel.

Zkracovačka:

Existuje jich několik druhů. Umožňují zkrácení volného provazu.

Rybářská spojka:

Jsou to dvě oka vzájemně posuvná na pevných částech provazů. Bezpečně spojí i silonový vlasec, proto ji nejčastěji používají rybáři.

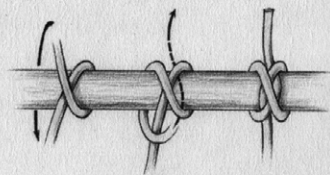

Lodní smyčka:

Nenahradíš ji jiným uzlem. Neklouže v tahu ani po svislé a hladké tyči, svírá tím pevněji, čím větší je tah. Nehodí se k vázání kolem hranatých předmětů, ke spouštění a vytahování břemen.

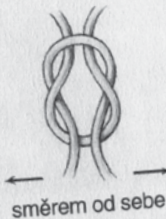

Ještě lépe drží „bezpečná lodní smyčka“, zvaná též konstriktorový uzel. Prohlédni si obrázek a jseš-li opravdový kumštýř, zařaď ji do svého repertoáru.

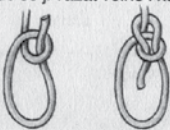
Ambulanční uzel:

Váže se ze stejně silných, suchých provazů, které nekloužou, nebo z cípů šátků. Dobře a pevně spojí lana i tenká vlákna. Dobře se s ním spojují obvazy. Je plochý, netlačí a rychle se váže. Pro snadné rozvázání použij trik na obrázku.

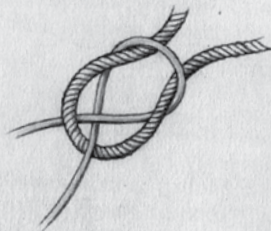
Dračí smyčka:

Má osvědčenou vlastnost - zaručeně neproklouzne, nestáhne se, a to ani ve vlhku. Hodí se při spouštění, jištění nebo vytahování kamaráda. Budeš-li ji někdy takto používat, uzel musí být vždy na levé straně prsou, aby provaz netlačil na srdce! Pevně a spolehlivě ti spojí dvě lana. Nauč se ji vázat volně i kolem pasu.

Škotová spojka:

Je známa rovněž pod názvem tkalcovský uzel. Na moři váže cípy plachet a lan do háku. Dobře a pevně spojí dva nesterpně silné provazy, či provaz a cíp látky. Je pevnější než ambulanční spojka.

DOBRODRUŽSTVÁ TAJNÉHO PÚTNÍKA

zimná chata Podľanské 2012

Koncom decembra si náš pathfinderský oddiel „Horské rysy“ v Martine pomaly zvyká na to, že tento čas je typický pre odchod na takmer zabudnutú chatu v Tatrách. Tam, uprostred lesa, zažijeme to, čo by sme doma určite nezažili. A ani nám tam nechýba to, čo by nám doma chýbalo. Nespoznávame sa pri pojedaní hranolčekov, ale pri ochote ísť s kamarátom potme na latrínu, pri rozdelení sa o to, čoho je málo, pri požičaní otepľovačiek do snehu, keď je nám zima. Inak to nebolo ani tento rok, a tak vodcovia plní očakávania a s kvalitnou psychickou prípravou čakali na príchod námorníkov, bez ktorých nemôže loď vyplávať...

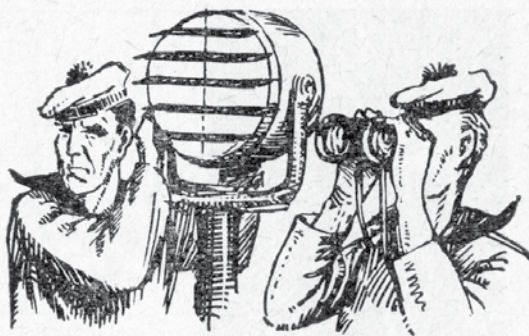
„Prečo námorníci?... Aká loď?“ pýtate sa. Ale naozaj to tak bolo... Túto zimu sme totiž neboli len obyčajnými deťmi a vedúcimi, ktorí sa snažia prežiť na chate bez vody a elektriny. Počas plavby na lodi Tajný Pútník v nebezpečných a zradných vodách sme sa stali skutočnými námorníkmi, kuchármi, kapitánmi, kormidelníkmi... Skutočnými preto, lebo sme bojovali za to, čomu sme verili, že je správne. A poviem vám, zachrániť krajinu, ktorá vo vás verí, získať sedem mečov na nevyspytateľných ostrovoch uprostred oceánu a poraziť pôvod zla nie je žiadna hračka. A ani nebola.

Počas plavby sme naozaj zápasili a prežívali boje so svojou lenivosťou, s hnevom, pýchou, či so strachom a sebecktvom – vtedy, keď sme prekonávali samých seba v konkrétnych úlohách či činnostiach. Neboli to vždy ľahké boje, no námorníci v nich mohli o sebe všeličo zistiť.

Musím vyzdvihnúť tiež charakter námorníkov, keď navštívili prístavný jarmok, na ktorý sa tešili a kde si mohli vybrať z rôznych pochúťok, hračiek či šperkov. Nebolo to však také jednoduché, ako by sa mohlo zdať. Kupci na jarmoku nepatrili k vyvoleným a odvážnym, ktorí mali záujem poraziť pôvod zla. Práve naopak, našich nič netušiacich námorníkov pokúšali spôsobmi, aké by si na tejto plavbe nikto ani len nepredstavil. Stačilo tak málo... Ich podmienkou kúpy bolo vzdať sa toho, čo sľúbil námorník na začiatku plavby – že bude čestne a po boku svojich priateľov a námorníkov bojovať za porazenie pôvodu zla

na Temnom ostrove. Boli to chvíle plné pokušení, no odvážni námorníci v ten deň odišli z jarmoku s prázdnyimi rukami, ale zato s plným srdcom, a večer slávnostne dostali meč sebeckta.

Podobným spôsobom sme na opustených ostrovoch mohli získať šesť mečov, ktoré sme si mali vydobýť sami. No siedmy meč bol záhadou. Pravdou však je, že ho už za nás kedysi dávno vybojoval sám Veľký. A námorníkom ostáva tento meč už len prijať a spojiť ho s ostatnými mečmi... Počas spievania hymny o priateľstve a jednoty posádka Tajného Pútníka plní na lodi poslanie, ktoré na začiatku prijala. A tak sa môže zdať, že sa všetko končí... Alebo sa práve začína?

A čo sme ešte ako námorníci robili?

...ako o dušu sme behali po lese, ...vyhrali sme! ...počuli sme plno spievajúcich námorníckych hrdiel, ...zachraňovali odpadnutých, poranených, v šoku, ...plávali sme, potápali sa, topili, tobogánovali a perličkovali sa v štvorhviezdičkovom hoteli, ...sánkovali, sáčkovali a bobovali sa na Štrbskom Plese, ...sledovali zlodeja, ...báli, smiali a povzbudzovali sme sa, ...piekli palacinky s tajnými ingredienciami, ...pochodovali k vodopádu Skok, ...dumkovali v skupinách, ...počúvali príbeh na dobrú noc, ...vyrábali, zapalovali, ...varili a umývali riad, ...hrali scény vo večernom Talente, ...silvestrovali vo veľkom štýle (ďakujeme sponzorom).

Ewana

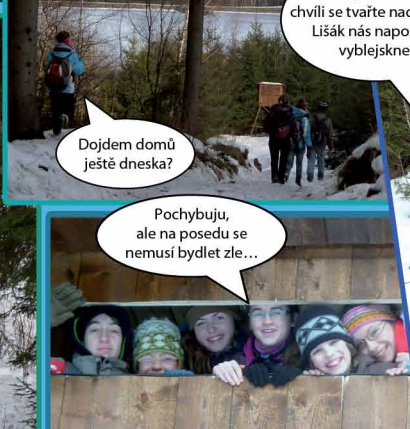
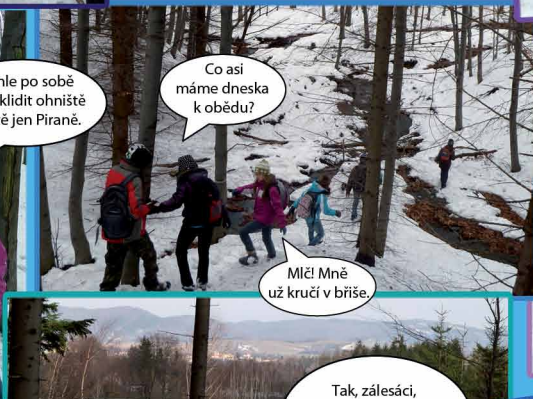
zimná chata Podbanské 2012

ODDÍL PIRANĚ V RADHOŠŤSKÉ DIVOČINĚ

Autoři textu i fotek: Členové frenštátského oddílu KP – „PIRANĚ“

INRI ROAD V BRNE –

ŠTUDENTSKÉ BOHOSLUŽBY

Sme veľmi radi, že keď sa dnes povie „INRI road“, ľudia sa len málokedy opýtajú: „A to je čo?“ Naše meno už začína byť známe aj na Slovensku. Takisto môžeme s radosťou konštatovať, že tento super projekt pre mladých ľudí nestagnuje a k Brnu a Olomoucu (kde funguje už dlhodobejšie) sa pridávajú nové mestá – najnovšie sa tešíme z prírastku v Pardubiciach. Túžime vytvárať pre študentov priestor (adventistov, inoveriacich i neveriacich), kde by sa mohli stretávať, nachádzať nových priateľov a zmysluplne tráviť čas. V Brne máme mnoho pravidelných i nepravidelných akcií: od rôznych jazykových, športových alebo náučných (kurz varenia či nová skupinka fotografovania) a modlitebných skupiniek, ktoré prebiehajú týždenne, až po študentské bohoslužby raz do mesiaca, či väčšie akcie ako Veľetržní a AMICUS, na ktoré vždy prichádza veľké množstvo mladých ľudí. V tomto článku vám

chceme bližšie predstaviť práve naše brnianske študentské bohoslužby.

Pravidelne sa každý prvý utorok v mesiaci spolu stretneme vo veľkej sále na ulici Střední 10 v Brne o 19.00 hod. Účasť je zakaždým početná, ešte aj v skúškovom či predvianočnom období (keď ostatné menšie skupinky majú problém) prichádza mnoho ľudí. Keď sa u nás človek zastaví a rozhladne sa ako tajný pozorovateľ, vidí, že mladí ľudia sú tu uvoľnení, tešia sa na program a tiež z toho, že sa stretli so svojimi priateľmi.

Študentskú bohoslužbu pripravuje zakaždým iná skupinka ľudí. Tá si vyberá tému, rečníka, vymýšľa program a rôzne aktivity, vyberá moderátorov a zabezpečuje si pomoc na prípravu pohostenia na záver. Takýmto spôsobom sa zaručuje, že každá bohoslužba je niečím špecifická. Niektorí majú kreatívny spôsob podávania jedla, niektorí sa sústredia na zaujímavú aktivitu, a tak je každá študentská iná.

Súčasnou bohoslužbou je tiež krásny spev: naše decká poctivo trénujú a my ostatní si vďaka tomu môžeme s nimi zaspievať a chváliť Boha. Bežne býva zaradených tak 4 – 6 piesní.

Každá študentská je dôsledne zdokumentovaná; na našej webovej stránke (www.inriroad.cz) môžete nájsť fotky a video z každej bohoslužby – my, čo sme sa na nej zúčastnili, sa tak môžeme na seba pozrieť a pripomenúť si, ako nám tam bolo dobre; tí, ktorí neprišli, si môžu pustiť záznam a takto sprostredkovať si vypočuť Božie slovo. Uvažuje sa aj o novej možnosti on-line prenosov, aby s nami mohli byť aj

Ľudia, ktorí nemôžu prísť alebo nie sú z Brna – no na túto možnosť si ešte asi chvíľku počkáme.

Rečníci bývajú tiež rôzni: či už kazatelia, odborníci na nejakú tému, spisovatelia, univerzitní profesori, študentskí kazatelia, alebo niekedy aj zaujímaví študenti, ktorí majú čo povedať. Opäť záleží na organizátorskej skupinke, koho osloví a akú tému si vyberie. Názvy bohoslužieb a letáčiky sú vždy pútavé a snažia sa vyvolať záujem.

Oblúbenosť študentských bohoslužieb vidieť aj po skončení samotného programu. Pri dobrom jedle tam zostávajú veľké skupiny ľudí, ktoré sa bavia, smejú, rozprávajú sa o svojich životoch. Stáva sa, že niekedy zostanú, až kým netreba zamknúť sálu, a musíme ich „vyhodiť“. ☺ Je to naozaj krásny pocit, že ľudia sa u nás cítia dobre a chcú rozvíjať vzťahy a priateľstvá.

Myslíme si, že študentské bohoslužby (spomedzi všetkých aktivít) majú svoje špeciálne miesto – často tu totižto stretávame aj našich priateľov, ktorí už prestali chodiť do zboru a pomaly strácajú kontakt s cirkvou. Nevieme, čím to je, ale *študentská* je často tým jediným miestom, kam ešte chodia. Sme veľmi vďační za túto možnosť a sme radi, keď ich tu môžeme vídať. Veríme, že cez vzťahy, ktoré si tu budujeme, môžeme ešte pomôcť ľuďom, ktorí hľadajú Boha.

Veľmi vás teda prosíme, aby ste sa za INRI road modlili. Potrebujeme veľa podpory, lebo ide o projekt pre ľudí, kde sa snažíme o lásku, priateľstvá, o spoločnú cestu za Ježišom. Ale v dnešnej dobe je to nejaké ťažké – nikto nemá čas, ľudia bývajú vyčerpaní, organizátori sa síce nájdu, ale často sú to už tí istí ľudia, ktorí pomaly strácajú energiu a zmysel v tejto práci. Potrebujeme (a teraz hovorím za všetky mestá, v ktorých sa tento projekt realizuje, alebo sa ešte len začne) modlitebnú podporu: múdrosť, silu a Božie vedenie pre organizátorov a pre našich milých študentov a návštevníkov túžbu po Bohu. Sme radi, že sme mohli týmto spôsobom trochu priblížiť našu prácu a ďakujeme, že na nás budete myslieť.

LENOČKA (ZA TÍM INRI ROAD V BRNE)

Co? Kdy? Kde?

- 5.–7. 4. PTD Fest – Tajemství vztahu – Mojmír Voráč (Telč)
- 5.–7. 4. Okrskové setkání jihočeské mládeže AKV Ktiš u Prachatic
- 10.–14. 4. KPM – Konferencia pre pracovníkov s mládežou (Žilina)
- 19.–21. 4. CELER Poděbrady – „Máš hlad?“
- 20. 4. Okrskové shromáždění dětí (Brno)
- 20. 4. Konference AMICUS (Olomouc)
- 3.–5. 5. VOSA aneb Volně otevřená Sázava na Teologickém semináři
- 5. 5. Tatra Cup (Kopřivnice)
- 10.–12. 5. Sebezpoznavací víkend mládeže Českého sdružení
- 10.–12. 5. PS:e – Konferencia o službe (Banská Bystrica)
- 24.–26. 5. Veletržní (Brno)
- 25. 5. Okrskové shromáždění dětí (Český Těšín)

PTD FEST
Telč, 5.-7. dubna 2013

TAJEMSTVÍ VZTAHU

**otevřený festival se zaměřením
na kvalitu VZTAHU**

Host:
Mojmír Voráč

Další informace: <http://poslitodal.cz>
MOŽNOST PŘIHLÁŠENÍ OD 1. BŘEZNA 2013

Co? Kdy? Kde?

- 6. 4. *Den modlitby a půstu*
- 5.–7. 4. Víkend pro manželské páry a tentokrát i pro jednotlivce: Sebepřijetí a zdravé sebevědomí (KD České sdružení; penzion Lesní zátiší, Benecko)
- 6. 4. Setkání učitelů dětských sobotních škol – Moravskoslezské sdružení (Frydek- Místek)
- 7. 4. Setkání starších a vedoucích sborů – Moravskoslezské sdružení (Přerov)
- 7. 4. Psychosociální konference (Praha, Vinohrady)
- 12.–14. 4. Setkání vedoucích a učitelů sobotní školy – P. Benini
- 19. –21. 4. Setkání diákonů – Moravskoslezské sdružení (Kroměříž)
- 26.–28. 4. Setkání perzekvovaných členů církve (Sázava)
- 26.–28. 4. Konference žen – R. Arrais, D. Hochstrasser (Malenovice)
- 29. 4. – 4. 5. Evropská konference zdraví (Praha)
- 10.–12. 5. Víkendová akce – dětská sobotní školka – České sdružení (Nymburk)
- 11. 5. Okrskové shromáždění – host J. Dybdahl (Ostrava)
- 11. 5. *Modlitba pro Adu (sbírka)*

ORDINACE KAZATELE TOMÁŠE SEDLÁKA V BRUNTÁLE

V sobotu 19. ledna prožili sestry a bratři sborů Bruntál, Krnov a Vrbno pod Pradědem slavnostní bohoslužbu při příležitosti ordinace svého kazatele, bratra Tomáše Sedláka.

Kromě sobotní školy a kázání z Božího slova dopoledne i odpoledne provázely celou bohoslužbu krásné písně a hudební vstupy zástupců všech tří sborů.

V odpolední části bohoslužby, za přítomnosti bratrů z vedení Česko-Slovenské unie i Moravskoslezského sdružení, byl bratr Tomáš Sedlák modlitbou a vzkládáním rukou oddělen k plné kazatelské službě.

Bratrovi Sedlákovu i jeho rodině přejeme

Boží vedení a zmocnění v kazatelském povolání a také radost a naplnění z této služby.

Jsmo vděční našemu Bohu za kazatele, za sestry a bratry místních sborů i za prožití požehnané soboty.

DANIEL DOBEŠ, TAJEMNÍK MORAVSKOSLEZSKÉHO SDRUŽENÍ

MEZI ŘÁDKY

DOPLŇTE SI SVOU KNIHOVNU

V minulém čísle časopisu Advent v rubrice Mezi řádky jste byli svědky cesty knihy od samotného začátku. Dnes bychom chtěli připomenout důvod a smysl vydání nové knihy. Každá kniha v sobě ukrývá autorovy myšlenky. Něco nového, důležitého, co chce sdělit čtenáři. Chtěli bychom, aby si každý čtenář vybíral z nabídky našeho nakladatelství právě ty knihy, které přinášejí nový pohled na aktuální témata, knihy, které obsahují poselství právě pro něj. Pak může nad stránkami dojít k „setkání“ autora a čtenáře. Myšlenky mohou najít svého adresáta a slova mohou ovlivnit život člověka.

Aby váš výběr z knih nakladatelství Advent-Orion byl široký, chceme vám připomenout zajímavé publikace vydané v nedávné době. Možná že právě dnes mezi nimi najdete ty správné tituly. Možná vás také při čtení naší nabídky napadne, komu z vašich přátel by mohla být kniha k dobrému. Proto nakladatelství Advent-Orion připravilo pro

2. čtvrtletí roku 2013 pokračování úspěšné akce Doplněte si svou knihovnu.

Z nabízených šesti knih si **vyberte jakékoli tři různé tituly a vytvořte svůj vlastní „balíček“ za 300 Kč.** Ten si objednejte u svého traktátníka nejpozději do konce června. Bližší informace o akci i knihách najdete v katalogu na 2. čtvrtletí roku 2013, který je vložen v Průvodci studiem Bible nebo je k dispozici přímo v traktátu.

Knihy k výběru do balíčku:

- ♦ **Hledání identity** (George R. Knight)
- ♦ **Nová setkání s Bohem** (Jon Paulien)
- ♦ **Adventismus v proměnách času** (George R. Knight)
- ♦ **Nedoceněný dar** (Mark Finley)
- ♦ **Začalo to zklamáním... a končí nadějí: Když byli křesťané ještě sekta** (Vlastimil Fürst)
- ♦ **Co Bible říká o konci času** (Jon Paulien)

KOLEKTIV NAKLADATELSTVÍ

Poděkování za podporu dobrovolnického programu Adry

Vážení čtenáři Adventu,

dovolte mi poděkovat sboru církve adventistů v Suchdole nad Odrou za finanční dar na rozvoj činnosti Dobrovolnického centra ADRA v Ostravě.

Vážení členové sboru v Suchdole nad Odrou, velmi si vážíme vaší podpory, kterou jste nám tímto způsobem vyjádřili, a od srdce vám za tuto finanční podporu děkujeme. Mimořádná sbírka bude využita na přípravu dobrovolníků Adry, kteří bez nároku na odměnu obětavě pomáhají v nemocnicích našeho regionu i v dalších sociálních zařízeních našeho kraje.

Nadále chceme úspěšně rozvíjet Dobrovolnický program, který se za dobu trvání osvědčil, je žádaný v naší společnosti a má kladnou odezvu u uživatelů těchto dobrovolnických služeb.

Děkujeme vám všem, kteří nám pomáháte.

ZA DOBROVOLNICKÉ CENTRUM ADRA OSTRAVA

LADISLAV BLAHUTA

SINGLE

SoNS, sdružení odvážných nepřátel samoty, zve kohokoliv, kdo je sám, bez ohledu na věk, na duchovně-společensko-turisticko-naučné setkání **od neděle 30. 6. do neděle 7. 7. 2013** do penzionu Stará škola v Jizerských horách (www.chatastaraskola.cz).

Cena za jednu osobu s polopenzí je 1 330 Kč. Platbu je třeba zaslat do 31. 5. 2013 na účet: 1164841011/0100, var. symbol: 378420 (zvláště při platbě za více osob je třeba uvést jména). Kromě platby zašlete své jméno, adresu a datum narození, a to písemně, formou SMS nebo e-mailem na adresu: Bohumil Doležal, Dolní Cerekev č. 102, PSČ 588 45, mobil: 739 304 625, e-mail: hasselblad500d.c@gmail.com. Účastníci ze Slovenska mohou pobyt uhradit až na místě, a to v Kč nebo eurech.

Výběr pokojů a rozmístění účastníků bude probíhat nejdříve 30. 6. od 16. 00 hodin.

Nejvhodnější doprava je vlakem do stanice Velké Hamry, odkud budete dovezeni na místo autem. Anebo autobusem – odjezd Praha-Černý most v 16.00 hodin, příjezd do Jablonce nad Nisou 17.04 hodin. Odjezd z Jablonce v 17.37 a příjezd do Zásady v 17.59 hodin. Pro odvoz do penzionu volejte číslo: 775 789 036.

NA SPOLEČNÉ SETKÁNÍ SE TĚŠÍ ALEŠ ZÁSTĚRA A PETR TRŽIL

CÍRKEV OBRAZEM

Výbor pro ordinaci

V lednu zasedal výbor pro ordinaci v církvi. Členové výboru strávili během tří denního setkání hodně času hledáním Boží přítomnosti a jeho vedení. Přípravovali materiály, ve kterých jsou představeny různé aspekty této problematiky a jež budou podkladem pro další jednání. (Foto: Michael Porter)

Větší než ve skutečnosti

Žena drží obrovskou cigaretu během pouličního pochodu zaměřeného proti kouření ve městě Antonia ve státě Paraná v Brazílii. Akce proběhla na začátku tohoto roku. Pochod byl jednou ze stovek událostí, které zorganizovala misijní organizace Kálef po celém státě, během nichž mladí adventisté věnují část svého prázdninového času službě společnosti.

VZPOMÍNKA

Venden se vždy zaměřoval na ospravedlnění z víry

Morris Venden, který zemřel 10. února 2013 ve věku 80 roků, byl velmi známým kazatelem, zvaným řečníkem a autorem více než 40 knih. Zvláště pozitivně ho vnímali studenti a mladí lidé, kteří slyšeli jeho kázání o jistotě spasení.

Kazatel Floyd Bress vyznává: „Venden ve své době nepochybně učil o ospravedlnění z víry víc než kdokoli jiný v církvi. Kázal, učil a psal o tomto tématu. Jsem přesvědčen, že adventisté zastávají správnou teologii milosti. Ellen Whiteová o ní hovořila a psala. Avšak jsme často lidmi zákona a někteří zastávají postoj, který nazývám jako nezáměrný legalismus. Morris nás od něho odváděl.“

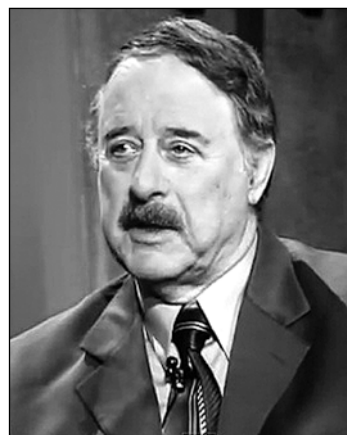
Morris Venden byl kazatelem několika školních a univerzitních sborů na Univerzitě La Sierra, Pacifické unijní škole v Kalifornii, Unijní škole v Nebrasce a Jihozápadní univerzitě v Texasu. Než odešel do důchodu, byl také kazatelem sboru Azure Hills v Jižní Kalifornii. V tomto sboru sloužil při třech po sobě jdoucích bohoslužbách, při nichž bývala modlitebna zcela zaplněná. Jeho syn Lee vzpomíná na radu, kterou mu otec dal, když začínal svoji kazatelskou službu: „Svět a také církve adventistů hladoví po Ježíši Kristu. Každý kazatel, který z Ježíše udělá jedinou strunu na svých houslích, bude žádaný.“

Během své služby prokládal Morris Venden svá kázání vtipnými poznámkami a suchým humorem s naprosto vážnou tváří. Za řečnickým pultem se jevil jako silná osobnost, avšak v soukromí byl velmi skromný a plachý.

Morris Venden vydal ve čtyřech nakladatelstvích 42 knih. Jsou známé nejen ve Spojených státech, ale také po celém světě. Ovidiu Radulescu, kazatel žijící v Arkansasu, který v komunistickém Rumunsku tajně opisoval a šířil Vendenovu nejrozšířenější knihu Faith That Works, řekl: „Jeho knihy byly jako oázy svěží duchovnosti. Vedly lidi ke Kristu, ne pouze k zachovávaní soboty a zákona.“

Morris Venden se narodil v Portlandu ve státě Oregon a v roce 1953 ukončil studium na Univerzitě La Sierra. Spolu se svým bratrem vytvořili tým evangelistů v Kalifornii, kde je po určitou dobu nazývali „bratři Vendenové“. V roce 1959 se tento tým rozdělil, protože jeho bratr Lou přijal povolání učitele na misijní škole v Japonsku.

V 70. letech si Venden uvědomil, že postrádá silnou víru a téměř odešel z kazatelské služby. Jeho syn vzpomíná: „Otec prožíval krizi. Jeho duchovní život byl vyprahlý. Znal fakta o Ježíši Kristu, ale neznal ho jako svého přítele.“ Až během čtení knihy Cesta ke Kristu začal Venden obnovovat duchovní spojení, které ho pak trvale vedlo k tomu, aby ve věrouce církve zdůrazňoval Ježíše Krista. Podobně jako jeho vzor, kazatel H. M. S. Richards, věřil, že adventní poselství lze výstižně shrnout do dvou slov: „Pouze Ježíš“.

Morris Venden v televizním vysílání ve Walla Walla ve Washingtonu v roce 2003 mluví o nové perspektivě v otázce spasení z milosti v církvi adventistů

MARK A. KELLNER, JAY WINTERMEYER, ANN

Sobota v Itibu

Sbor církve adventistů v Itibo sestává z několika dřevěných kúlů. Jen přední část je zastřešená vlnitým plechem a suchými větvemi, pod kterými se při pobožnosti na dřevěných lavicích mačkají dospělí a nejmenší děti. Ostatní před paprsky ostrého subsaharského slunce nic nechrání. Pobožnost začíná v 10 hodin a schází se na ni asi sedmdesát zdejších adventistů, od nejmenších až po nejstarší, a všichni soustředěně poslouchají kazatele v obleku, který káže u malé dřevěné kazatelny. Oni sami si oblékají k této příležitosti své nejlepší šaty a také obouvají boty. To není tak běžné, bosé pobíhají děti, ale i někteří dospělí. Skoro všichni si na pobožnost přinášejí Bibli. (Ta je mimochodem v celé Keni nejoblíbenější a nejčtenější knihou. Z kapes trčí lidem na ulicích a taxikář v hlavním městě Nairobi poslouchá předčítání z této knihy v rádiu, které každý den vysílá Boží slovo na pokračování.)

Při pobožnosti se mluví do mikrofonu. To aby i ti, kteří nepřišli, měli možnost poslouchat předčítání z Bible, které je prostřednictvím rozhlasu slyšet také na návsi. Kazatel občas Bibli odloží

Místní pěvecký sbor sboru v Itibo

a hovoří s přítomnými. Mluví jazykem kmene Kisií, který žije ve zdejších kraji. Samozřejmě je, že pobožnost je plná zpěvu.

Jak prožila sobotu 26. ledna skupina pěti studentů Lékařské fakulty Univerzity Karlovy a dvou zkušených lékařek – stomatoložky a specialistky ORL, kteří přijeli do zdravotnického střediska v Itibo na měsíční stáž?

„Celá skupina se v sobotu dopoledne vypravila do blízkého ‚kostela‘ na adventistické kázání. Naše oblast se totiž dělí na obyvatele vyznávající adventizmus, pak na katolíky a jiné protestanty. Právě sobota patří adventistům a v našem zdravotnickém zařízení funguje pouze pohotovost, kterou jsem držel já a Elizabeth. Skupina studentů, v doprovodu našich dvou lékařek, byla náležitě uvítána. A jak jinak, dostali čestné místo v první řadě na lavičky a také deštníky, mající úlohu ochránců před úporným sluncem. Naše lékařka Zuzka měla skvělý proslov k návštěvníkům kostela. Představila všechny ‚muzungy‘ (bělochy), dala patřičný důraz na přítomnost ‚daktari wa meno‘ (zubní lékařky) a pak poděkovala za to, že zde mohou být a pomáhat nemocným. Doslova zlatým hřebem celého kázání bylo vystoupení studentky Kamily, která přítomným odříkala v jazyce svahili modlitbu. Po

Návštěva z České republiky obdržela na bohoslužbu deštníky proti slunci

třech hodinách se kázání ukončilo a naši se vrátili plni dojmů zpět...

My jsme mezitím měli pár pacientů s běžným onemocněním, jedno šití lehce natrženého ucha a pak jsme přijímali k pozorování mladou paní, kterou manžel dost brutálně zmlátil klackem tak, že měla po těle podlitiny a téměř nemohla chodit. Večer zase probíhal v rytmu porodu, a tak Filip s Elizabeth rodili kluka, který vážil 3,20 kg a dostal jméno Raoban.“ (Z deníku vedoucího projektu ADRA ČR Aleše Bárty)

Personál zdravotnického zařízení tvoří kromě projektového manažera Adry Aleše Bárty místní sestra Elizabeth, laborant a lékař. Cesta do práce mu trvá tři hodiny. Chodí pěšky, jako většina zdejších lidí, pro které je běžné překonávat takové vzdálenosti.

Součástí života sestry Elizabeth je malárie. Nemoc se přihlásí zhruba jednou za dva měsíce. Projevuje se vysokými horečkami, třasem, bolestí kloubů, svalů a hlavy. Někdy musí zůstat doma a ležet v posteli. Příznaky zmizí tak za dva tři dny. Je to stále dokola. Objeví se bolesti, pak bere léky, uzdraví se a za čas se situace opakuje. Malárie jí už vzala sestru i bratra. Měsíčně zemře ve spádové oblasti střediska na tuto nemoc asi padesát lidí.

Českou republiku tady znají, protože jim Adventistická agentura pro pomoc a rozvoj ADRA opravila zdravotnické zařízení a porodnici. Na místě jedné

zchátralé budovy, do které přelo, kde se nesterilizovaly nástroje, na stěnách byla zaschlá krev a plodová voda, nyní najdeme díky české pomoci zařízení, kde je ambulance, lůžková část, operační sál, lůžko pro novopečené matky a kojence a stomatologická ordinace, kde je čisto. Po jeho rekonstrukci přišla na řadu porodnice pro sedm žen, kterou ADRA otevřela loni v březnu. V ní dnes mají zdejší lidé k dispozici veškerý komfort, jaký známe u nás, včetně sprchy a toalety, což je v tomto kraji nevídaná novinka.

ADRA provozuje toto zdravotnické středisko již od roku 2006 a je to jediné zdravotnické zařízení v oblasti Nyamira v Keni sloužící pro cca 200 tisíc lidí z velmi širokého okolí.

MIRKA ŽALUDOVÁ

Členové místního sboru při bohoslužbě

„Mladí práci nemají, tak jim uvolním místo a konečně si v důchodu začnu plnit svoje dávná přání...“

Tuto větu pronesla jedenašedesátiletá Miroslava Krajíčková, která na základě nominace zástupců dobrovolnických organizací získala v prosinci 2012 spolu s dalšími osmi dobrovolníky na Ostravsku titul Dobrovolník Senior roku 2012 – za práci v oblasti sociálních služeb, volnočasových aktivit a neziskovou pomoc.

Vždy si přála učit děti v mateřské škole, místo toho ale absolvovala různá jiná zaměstnání. „S manželem máme dvě děti a čtyři vnoučata.

Věnuji se jim, stejně jako rodičům, kterým je přes osmdesát let. Pomáhám jim, užívám si s nimi, ale chtěla jsem dělat ještě něco, co společnosti prospěje a mě uspokojí. Vrátila jsem se ke svému dávnému snu – pomáhat opuštěným dětem,“ vysvětluje paní Miroslava Krajíčková.

„Obrátila jsem se proto na Dobrovolnické centrum ADRA v Ostravě a po výškolení jsem začala docházet za dětmi do Dětského centra Domeček. Když jsem přišla na oddělení, doslova si mě vybral

Martínek, “ vzpomíná na první setkání s třináctiměsíčním chlapcem. Martinka pravidelně navštěvuje, čte mu pohádky, povídají si, hrají si, učí ho novým dovednostem, pomohla mu zbavit se i drobného handicapu a zdravotních potíží, které měl. Také mu píše deníček, mapuje jeho život a to, jaké dělá pokroky, k narozeninám mu peče dort.

Brzy se s ním však bude muset rozloučit – budou mu tři roky a našli se pro něj adoptivní rodiče. „Bude to pro mne těžké, ale chci, aby se měl dobře. To je to nejdůležitější. Jsem ráda, že můžu za dětmi chodit, neskutečně mě to nabíjí pozitivní energií,“ řekla oceněná seniorka.

V roce 2012 ADRA dobrovolnická centra koordinovala 1 635 dobrovolníků, kteří pravidelně docházeli do 116 zařízení – domovů pro seniory, nemocnic, zařízení sociální péče, dětských domovů, kojeneckých ústavů, hospiců apod. – a odpracovali přes 52 tisíc hodin. Typickým ADRA dobrovolníkem je studující žena ve věku mezi 20 a 30 lety. Mezi dobrovolníky je však také velký počet seniorů (13 %) či nezaměstnaných (27 %). Zážitky, které si dobrovolníci odnášejí, jsou často velmi silné a obohacující. ADRA je nesmírně vděčná všem, kteří se v tomto způsobu pomoci angažují.

Z VAŠICH DOPISŮ

Postřeh z lyžování

S ubíhající zimou se většina z nás těší na jaro, ale přesto i zimu máme rádi – hlavně pokud ji můžeme využít ke své radosti při nějakém zimním sportu. Nevím jak vy, ale mne často znechucuje všudypřítomné rádio s plytkými a někdy až rouhavými písničkami. Žijeme zkrátka ve světě, kde se jakoby musíme smířit se zlem kolem sebe. Ale Pán Bůh dává i příležitosti, jak to změnit k dobrému.

Ráda bych se s vámi podělila o takový postřeh z našeho Valašska.

Letos jsme se konečně s dětmi odhodlali k pořádnému lyžování. Nedaleký lyžařský areál je vybaven všemi moderními vymoženostmi, ale to nejlepší, co tam mají, je přítomnost Božích andělů. Pracuje zde totiž jeden náš bratr, který možná není žádný extra specialista na lyžování, ale má od Boha hudební talent. A tak přijdete na vlek, chvílku vás při lyžování otravují písničky z rádia, ale pak rádio ztichne a krásnou zasněženou krajinou se nese táhlý a jasný zvuk trubky. „Naděje máme v srdci vloženou, že brzy přijde Kristus Král...“ „Až zajde slunce, nad naší zemí...“

Jezdím nahoru, dolů, nahoru, dolů a v srdci si zpívám známé melodie síónských písní. Zdá se mi to neuvěřitelné, že i tady, ve světském prostředí, mohou být díky této hudbě přítomni Boží andělé – a to všechno kvůli lásce a ochotě jednoho věrného člověka. A tak plyne hodina za hodinou, teploměr ukazuje pořádně pod nulu, ale Radek stojí na sněhu, před sebou stojan se zpěvníkem a hraje... Poslouchám reakce lidí. Vlekaři se mezi sebou baví, jakou píseň asi bude hrát příště, lyžaři diskutují, jaké jsou to krásné neznámé melodie – a já jsem šťastná, že znám nejen melodii, ale i ta krásná slova. Děkuji, Radku. Kéž Pán Ježíš požehná tvoji věrnost, protože ne každý hudebník se řídí heslem, které tak často po-užívají místní hasiči – Bohu ke cti a bližnímu ku pomoci.

ŽANETA

OPĚT PŘIJDU A VEZMU VÁS K SOBĚ

Po dlouhé nemoci zemřela klidně a ve víře v pátek 8. února 2013 Ludmila Drobná ve věku nedožitých 90 let. Loučíme se s ní přetištěním rozhovoru, který byl uveřejněn v jitřence na rok 2008.

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne.

V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (J 14,1–3)

Tvůj život byl jedním velkým putováním. V jakých místech jsi pobývala?

Maminka byla Češka, otec zase Němec, který byl misionářem a kazatelem v Rusku. Tehdy kazatele překládali i po půl roce, a tak jsme se často přemísťovali. Bratr se narodil na Sibiři, já zase na Ukrajině, v Černigově u Kyjeva. Žili jsme u Azovského moře, pak v Tule, to je asi 350 km jižně od Moskvy, tam tatínek zaučoval další kazatele. Pak jsme byli v Orlu. V té době sbor zavřeli, členové byli rozptýleni.

Když se pak tatínek nevrátil ze Sibiře (byl spolu s dalšími kazateli popraven za údajnou špionáž a pro neuposlechnutí rozkazu – práce v sobotu – pozn. red.), zůstali jsme s maminkou v Orlu. Byli jsme označeni za nepřátele lidu, maminka vůbec nemohla sehnat zaměstnání...

A jak jste se pak dostali do Čech?

Za války se k Orlu okupovanému Němci blížila fronta. Civilnímu obyvatelstvu bylo umožněno odejít. Sbalily jsme si s maminkou zavazadla, jen to nejnnutnější, co jsme mohly unést, a pěšky jsme postupovaly před Němci. Naším cílem byla Praha nebo Malá Hraštice, kde žila moje babička. Trvalo to tři roky. Tři roky jsme byly jako bezdomovci, zavšivené a špinavé. Dostaly jsme se do Polska. Pak nás poslali jako nasazené na práci do Jugoslávie, tam maminka onemocněla. Teprve potom jsme se mohly vrátit do Malé Hraštice k babičce Šaškové. Tím skončilo naše putování.

Do Prahy jsme přišly v čtyřicátém čtvrtém roce. Uznali mi ruskou maturitu, takže jsem během jednoho roku absolvovala zdravotnickou školu a začala pracovat jako zdravotní sestra v nemocnici na Karlově náměstí.

Němci odešli a přišli Rusové. Vlasovova armáda před nimi musela utíkat. Několik vlasovců se přiběhlo schovat k nám do nemocnice. Snažily jsme se jim pomoci, ale stejně je pak vytáhli a pozabíjeli. Tři dny nás tam potom kontrolovali.

Celou tu dobu jsme musely pracovat do úpadu, nemohly přijít nové zdravotní sestry, protože nejezdily tramvaje a nebylo možné se nikam dostat.

Z mých dokladů zjistili, že mám něco společného s Ruskem, a tak mě sebrali a odvezli na Pankrác. Domnívali se, že jsem špiónka. Tři týdny jsem byla v cele smrti. Podle toho se mnou zacházeli. Křížový výslech, výslech v noci...

V tom zoufalství, věděla jsi, že je tam Pán Bůh s tebou? Vždyť si pro tebe na celou smrti mohli kdykoliv přijít...

Taky mně tak vyhrožovali. Namířili na mě při výslechu revolver a říkali: „Stejně nikdo neví, že jste tady, tak zmizíte ze světa...“ A v tu chvíli jsem jim řekla: „Vím, že jste toho schopni, protože jste to provedli s mým otcem.“ Po těch slovech mě vyšetřovatel nechal odvést. Myslela jsem, že je konec.

O své víře jsem neměla žádné pochybnosti. Věděla jsem, že Pán Bůh připouští nebo dopouští, že člověk nemusí všechno přežít.

To byl pátek. Přišla jsem do své cely a modlila se... Zrovna zapadalo sluníčko, a tak jsem vzpomínala. Babička byla zvyklá vždycky se za nás modlit. Teď já tam nejsem, jistě mají o mě strach... Začínají si s maminkou sobotu a modlí se za mne... A když jsem se modlila, tak jsem uslyšela hlas: „Zítra tady nebudeš.“ Otočila jsem se, nikde nikdo. A ten hlas zazněl podruhé: „Zítra tady nebudeš.“ To už jsem slyšela jasně, bez pochyby. Vstala jsem a přemýšlela, jak by se to mohlo stát.

Vtom zarachotily dveře, vstoupil bachař a obrátil se na mne se slovy:

„Vy jste nějaká věřící, vy jste se modlila... A copak jste provedla?“

„Nic.“

„To říká každý. To jste střílela z okna?“

„Nestřílela. Zítra tady nebudu.“

Byla jsem si tak jistá, že je to pravda, že jsem šla klidně spát. Měla jsem tam matraci prosáklou krví, někdo na ní vykrvácel. Byla jsem tak zdecimovaná, že jsem na ní spala...

Usnula jsem. Pak zarachotily dveře a přišli ti, co mě vyslýchali. „Tak se seberte, půjdete nahoru k ostatním a pak budete moci jít domů. Je sobota, v kanceláři nikdo není, nemohou vám vypsat doklady, tak půjdete v pondělí.“ Ale už jsem nebyla na cele smrti, dali mě nahoru k ostatním vězňům. Byla jsem ráda. Lehla jsem si na postel, která byla normálně povlečená, přetáhla si peřinu přes hlavu a Pánu Bohu děkovala...

Mnohokrát jsi utekla „hrobníkovi z lopaty“. Jsi připravená na to, že jednou budeš muset z tohoto světa odejít?

Ano, ano, to jsem.

A myslíš, že se v nebi všichni sejdem?

Na to se těším.

(ROZHOVOR PŘIPRAVILA M. HRACHOVCOVÁ)

OZNÁMENÍ

Sbor Vrbno pod Pradědem

Návštěvníkům našeho shromáždění jistě neujde, že modlitebna má nový, důstojný kabátek. Aby tomu tak bylo, o to se po celé měsíce staral bratr Pavel Galle a my mu k současnému výročí, 75 let věku, přejeme, aby spolu s námi mohl ve zdraví ještě dlouhá léta trávit klidné a požehnané chvíle v modlitebně, na které mu hodně záleží. Zároveň mu přejeme, aby mu Pán žehnal v osobním i duchovním životě a dal mu prožít nejednu krásnou chvíli uprostřed své rodiny, se svou manželkou, dětmi i vnoučaty.

ZA SBOR VRBNO POD PRADĚDEM HELENA RUSKOVÁ

Sbor Uherské Hradiště

V měsíci dubnu mají narozeniny naše milé sestry Klemperová Věrka, Malušová Barborka, Gajdošíková Miroslava, Gajdošíková Markéta a bratři Janča Jozef a Kroutil Roman. Naše milá sestra Dáša Kantorová prožívá krásné jubileum 50 let. Všem přejeme Boží požehnání, Jeho ochranu a zdraví.

ZA SBOR D. OLI

Podmínky inzerce: Cena inzerátu je 0,50 Kč (2 c) za znak nebo 7,50 Kč (25 c) za cm². Platba probíhá na základě fakturace. Vyčkejte prosím, až vám bude faktura zaslána, neposílejte platby předem. Obálku s odpovědí na inzerát podaný pod značkou je nutné označit v levém spodním rohu číslem inzerátu. Odpovědi na inzeráty označené ČR vyřizuje Advent-Orion Praha, odpovědi na inzeráty označené SR nebo SK vyřizuje Advent-Orion Vrútky. Redakce si vyhrazuje právo rozhodnout o vydání inzerátu.

Ponúkame ubytovanie pod Vysokými Tatrami v Kežmarku, Hradné Námestie 24. Cena na osobu/noc: 1. 5. – 30. 9. – 4,- €; 1. 10. – 31. 3. – 6,- €, v zime do 5 osob 7,- €. Kontakt: e-mail: fejkohazi@inmail.sk, ďalšie info nájdete na http://kezmarok.casd.sk/?page_id=155, telefón: 00421(0)524 525 957, mobil: 00421(0)908 986 907

SR 130401

Ponúkame ubytovanie v horskej chate na Donovaloch v oblasti Nízkyh Tatier. Ideálne prostredie pre milovníkov horskej turistiky, cyklistiky a lyžovania. Kapacita chaty je 19 osôb, cena podľa sezóny od 4 do 6 € osoba/noc. Viac info na <http://bb.casd.sk/donovaly/index.htm>

Kontakt: Róbert Rusnák, 0905 991 757, e-mail: robo.rusnak@gmail.com

SR 130402

Nabízíme ubytování v novém penzionu nedaleko přehrady Pastviny v Orlických horách. Vhodné pro mládežnické pobyty, zimní i letní sborové dovolené. Kapacita 14 lůžek. Bližší informace na tel.: 734 510 794, www.penzionupastvin.cz, e-mail: info@penzionupastvin.cz

ČR 130403

Nabízíme ubytování pro rodinu nebo skupinu do 6 osob v rodinném domě, který je před rekonstrukcí, v jedné z nejoblíbenějších lyžařských oblastí, v Karlově pod Pradědem – vzdušnou čarou vzdálen 7,5 km od nejvyšší hory Jeseníků – Pradědu, 13 lyžařských vleků od 300 do 800 m. Dům je situován pod lyžařským vlekem (do 50 m) a čtyřsedačkovou lanovkou (do 100 m). Topení v domě je lokální, v krbových kamnech. V blízkosti domu je pizzerie, spousta restaurací. Cena za osobu na noc je 200 Kč, příplatek 100 Kč v případě ubytování na 1 noc nebo víkend. Děti do 6 let bez nároku na lůžko zdarma.

Kontakt: 602 566 101, 606 705 124. Objednávky: jana@miksik.info

ČR 130404

Ubytování v Jeseníkách u Karlové Studánky – Chata VODĚNKA – až pro 20 osob. Ideální pro rodiny s dětmi, skupiny i zájemce toužící po klidném prostředí. V chatě jsou 4 AP, každý je vybaven kuchyňkou, koupelnou a centrálně umístěnou společenskou místností s krbem a TV. V létě zastřešený a vyhříván bazén, v zimě sauna. Více info www.chata-vodenka.cz. Tel.: 606 75 44 13 – při předložení tohoto inzerátu sleva na týdenní pobyt 15 %.

ČR 130405

Ubytování v Karlových Varech! Příjemné dvou a třílůžkové pokoje s vlastním soc. zařízením, TV, SAT, Wifi. Společná vybavená kuchyňka. Cena: 1. noc 350 Kč/os., 2. a další noc 300 Kč/os. Informace: e-mail: apartmany-kv@seznam.cz; webová stránka: <http://apartmany-kv.webnode.cz>

ČR 130406

Prosíme o darování (či prodání za mírný poplatek) funkčních kamen, „sojové krávy“ a mlýnku na zrní (elektrického nebo ručního). Předem děkujeme. Tel.: 605 001 802.

ČR 130407

Rekondiční a výukové pobyty zdravého životního stylu NEWSTART

Pohodlné ubytování
(v jedno- dvou-, tří- a čtyřlůžkových pokojích),
výborná vegetariánská strava, masáže,
rehabilitační cvičení na páteř,
škola vaření, přednášky z oblasti zdravé výživy
a životního stylu,
vyšetření lékařem na začátku
a na konci pobytu (plus konzultace),
možnost sportovního využití,
program pro děti (v létě),
společné zpívání, společné procházky,
duchovní rozměr a příjemná atmosféra.

Penzion Borůvka, Špindlerův Mlýn, Krkonoše

Termín: 21.–28. dubna

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Penzion Hájenka, Rezek, Krkonoše

Termín: 19.–26. května

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Hotel Maxov, Dolní Maxov, Jizerské hory

Termín: 30. června – 7. července

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Horský hotel Kodrea, Nové Hutě, Šumava

Termín: 28. července – 4. srpna

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Horský hotel Antarik, Valašská Senice, Javorníky

Termín: 25. srpna – 1. září

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Hotel Horník, Tři studně, Českomoravská vrchovina

Termín: 22.–29. září

Cena týdenního pobytu: od 5 550 Kč

U všech pobytů pro děti výrazné slevy,
dětí do 3 let zdarma. Absolutní sleva 10 %.
Pozvěte své přátele a známé!

Informace a přihlášky:

Robert Žižka, OS Prameny zdraví,
Roztocká 5/44, 160 00 Praha 6 – Sedlec
tel.: 226 886 861, mobil: 737 303 796
e-mail: newstart@pramenydravi.cz,
www.magazinzdravi.cz

Nabídka sborové dovolené ve stylu NEWSTART,
cena podle dohody –
v závislosti na požadovaných službách
a místě konání akce.

Advent, časopis Církve adventistů s. d. v ČR a SR, číslo 4/2013
11x ročně vydává nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o.
Roztocká 5, 160 00 Praha 6 – Sedlec, <http://www.adventorion.cz>
Registrační číslo MK ČR 6982, ISSN 1210-3365
Vychází: 20. 3. 2013
Objednávky v ČR: Roztocká 5, 160 00 Praha 6
Tel.: 233 321 621; 603 553 628, e-mail: expedice@adventorion.cz
Objednávky v SR: Safárikova 9, 038 61 Vrútky
Tel./fax: (043) 428 26 70, e-mail: adventorion@adventorion.sk

Odpovědný redaktor: Dan Hrdinka
České příspěvky můžete zasílat na e-mail: hrdinka@adventorion.cz
Slovenské příspěvky a inzeráty můžete posílat na e-mail:
lubicasebek@gmail.com
Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí.
Redakce si vyhrazuje právo dodané příspěvky krátit.
Foto na obálce: Archiv ANN
Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice
Technická redakce: JUPOS, s. r. o., Ostrava

ŠOULET

Pochoutka Ezechiele, která se mu asi přejedla...

Znáte staročeské jídlo „šoulet“? Víte o tom, že zmínka o prototypu tohoto jídla se nachází v Bibli a že židovská národní kuchyně ho považuje za svoje tradiční jídlo?

V knize Ezechiel je napsáno: „Vezmi si pšenici, ječmen, boby, čočku, proso a špaldu a nasyp to vše do jedné nádoby; budeš si z toho připravovat pokrm po tolik dní, co budeš ležet na boku, budeš to jíst po tři sta devadesát dní.“ (Ez 4,9)

Šoulet je židovské jídlo, které se připravuje z krup a luštěnin, jako jsou fazole, cizrna, sója či hrách.
(www.wikipedia.org)

Hrachový šoulet

(3–4 porce, čas přípravy je cca 15 minut, doba vaření asi 40 minut)

2 polévkové lžíce oleje

3/4 šálku nakrájené cibule (objem šálku od 1,4 do 1,8 dl)

1/2 čajové lžičky mleté papriky

1 šálek vývaru z hrachu

1 čajová lžička solčanky

1/2 čajové lžičky soli

1/2 čajové lžičky bazalky

1 čajová lžička majoránky

4 stroužky česneku

3 šálky na hustou kaši uvařených ječmenných krup (tedy cca polovina neuvařených krup – při vaření kroupy zvětší svůj objem)

3 šálky do měkka uvařeného půleného hrachu (tedy cca polovina neuvařeného hrachu – při vaření hrách zvětší svůj objem)

Na oleji osmahneme cibuli, zasypeme paprikou, zalijeme vývarem a necháme projít varem. Přidáme koření, prolisovaný česnek a smícháme s kroupami, hrachem a vývarem. Podle potřeby dochutíme. Jídlo se může vložit do zapékací mísy a krátce zapéct. Podáváme s bramborákem.

Podobně připravíme čočkový nebo fazolový šoulet (do nich se však majoránka nehodí).

Nemusíte ho jíst „po tři sta devadesát dní“, jak píše Ezechiel, ale jednou za čas si ho připravte. Kromě toho, že šoulet docela chutná, nabízí také plnohodnotné bílkoviny a spoustu minerálů.

DOBROU CHUŤ PŘEJE ROMAN UHRIN

A co udělat s nadýmáním?

1. Luštěninu namočte na 8 hodin, vodu pak slijte a vařte v nové vodě.
 2. Kdo mívá s nadýmáním problémy, může po 10 minutách varu vodu slít a vařit zase v nové vodě.
 3. Během varu přidejte bazalku nebo saturejku.
 4. Luštěniny vařte vždy dostatečně do měkka, nesmí nic křupat.
 5. Jídlo velmi dobře žvýkejte, škrobnaté pokrmy je třeba dobře proslinit, což pomůže trávení.
- Tyto rady nemusejí plně vyřešit problém nadýmání, mohou jej však zmírnit.

Varíme chutně a zdravě

Šoulet

Neočekávaná odhalení

31 mýtů, které brání církvi růst

David Ripley

Když jsem hledal odpověď na otázku, proč církev dnes neroste, slyšel jsem různé názory. Například: církev neroste, protože členové spí, jsou lenošiví, sobečtí, sekulární, materialističtí a chybí jim spiritualita. Nevěřím, že tomu tak je! Většina členů sborů, ve kterých jsem měl přednost pracovat jako kazatel, byli upřímní křesťané, kteří byli ochotni dát svůj čas, schopnosti a prostředky jak ve prospěch svého místního sboru, tak celosvětové církve. Až když jsem si uvědomil mýty, kterých se jako adventisté držíme, a pomohl jsem členům sborů jim čelit, mohli jsme zakoušet Boží požehnání.

Je třeba, abychom si uvědomili, k jakému mýtu inklinujeme. Pak musíme být ochotni jej opustit, a dát tak prostor změnám, jež se musejí odehrát v kontextu života našich sborů a které umožní jejich růst.

Objednávky z České republiky:

e-mail: expedice@adventorion.cz, tel.: 233 321 621, 603 553 628

Objednávky zo Slovenskej republiky:

e-mail: objednavky@adventorion.sk, tel.: 043 / 42 82 670, 0918 493 713, 0903 451 398